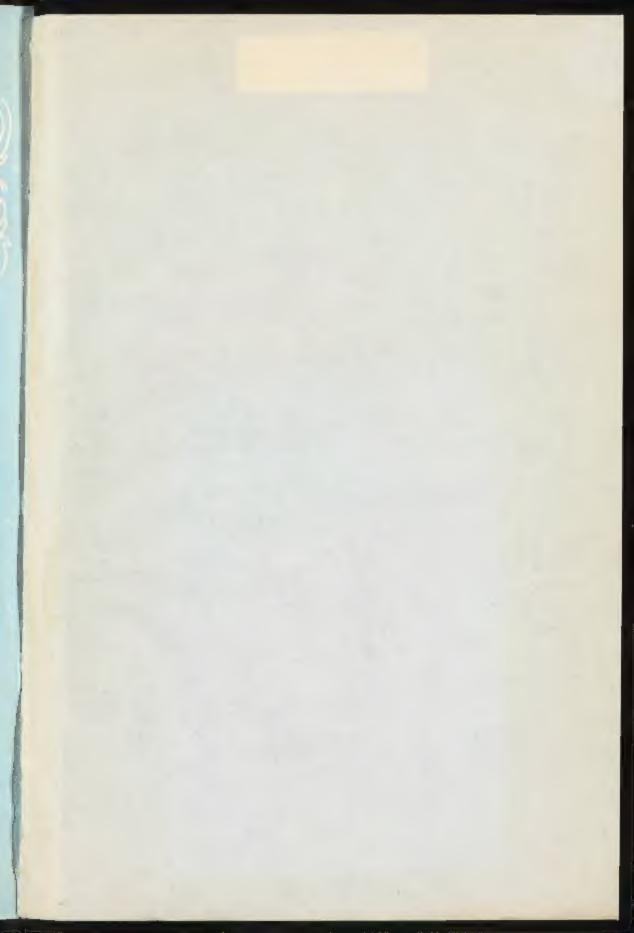

2480.951 pt.1-2 Wehbi Qawa'id el-lughah elkurdiyah

SATE ISSUED	DATE DUE	DATE ISSUED	DATE DUE
OCT 2			
The state of			

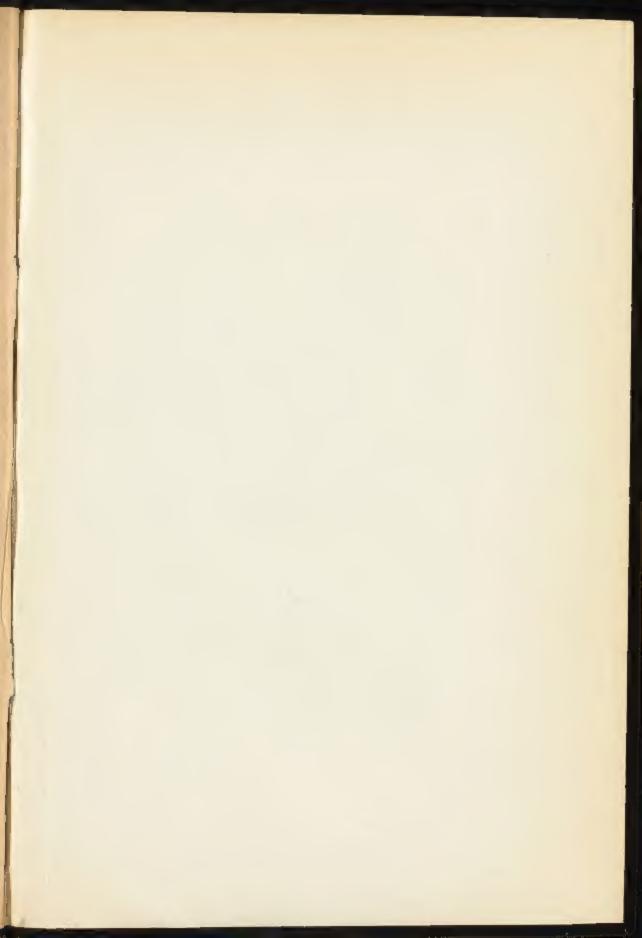

قواعِدُ اللغِت الكرديّني

الجزؤ الأول

تالیف تونشین وسنی

الباب الاول

قواعد اللغية الكردتية

او «دی ستو وری زمانی کوردی»

> تائين تونيتي هيئي

الجزة الأول

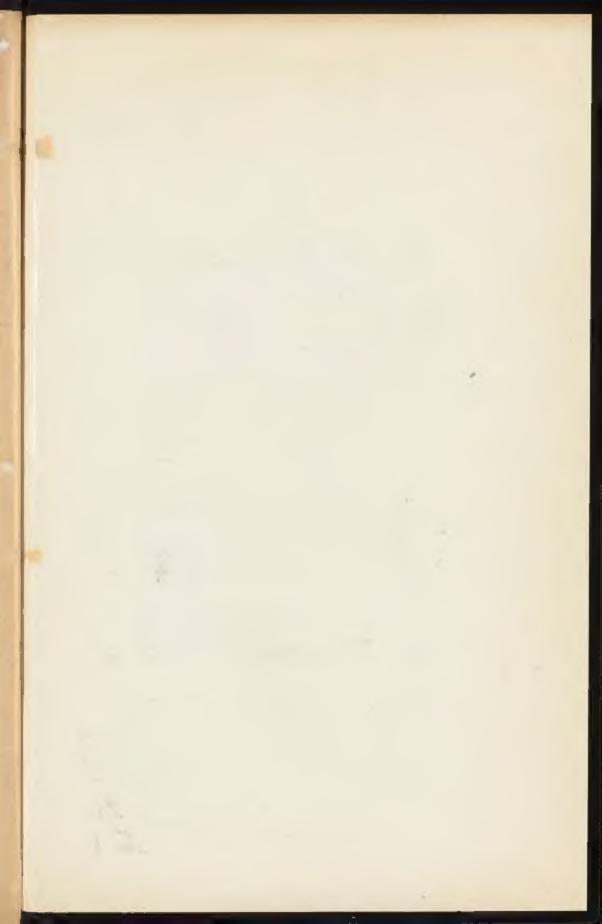
كافة أنجقوق محفوظت للمؤلف بغيدًاد ستستند ١٩٥٦م

تخف السند (۲۰۰۱) اللي

الياب الاول ـ رسالة تعتبر مستقلة ـ وهو يلناول تثبيت ، اصول حكتابة اللغة الحكردية وقرائتهما بالحروف العربية بصورة لقصيلية .

المعلم المعلم المحددة صاحب الحلالة الملك فيصل الناني المعلم

مقترمة

من مسير به به كي خدد الكنم و كديه في الله ها بدون خطأ ، مجل ال يم نفو عدم بده أند. و به كان هذا تصدق على الديل يويدون تعلم الله الجندية ، فيه العددون بأولى حجه عميهم ، به را دو الساكندو اللفتهم الاصدية لقطا و كتابة بدون الى حصاً

في عام ۱۹۲۳ كفسي و د رة عدوف امر فله احوال الدالم كرمًا في فو عد علمه كودله ، و عد خيد مصل و من طوال ملو صل و علما كال الدائة سلووري رم ي كوردى م ، و شرت احراء الأول مله و فللم عن الحواء " في في عام ۱۹۲۹ - ١٩٣٠ - كان طروق حاصة حال ادوال الشر الما اللهي من الكتاب

وفی عدر با قربان مصاف و رفع دون من هد قربا وم هاعی می دران می هد قربا و م هاعی می دران می هد قربا و م هاعی و دران در دران القو عد اکر شال با با دران الله عدمات سبحل هم داشا، و کهم به سبطه و امع الاسف داید به کیونیوا با بوضوع من همع طرفه ، فجاه ما شروه بافضا ، لای حبیم من باسبرفان بدان سبحان عمیم بدوق الفعه بکر ده و الایام تجایف و حبیا

في سيس بدون فوغد العه اكردية صطروب بي درانة قوعيد للعباب بي سيمي بها كونية وهي بعث عبدية الأيرانيانة

كالديكريتية و لآميشية والعربية عددة والدوسة الموسطة و أو العهاوية و الافغالة والمعرفية و دلك الى الافغالة والكردية و دلك الى حالما الدمي دلاعة بدوسية خديثة و تركية وقواعدهما الماما تامياً والمامي دلاعة و عربية وقواعدهما وكيا أددي مصاعتي دو عد اللعب الاثماية الى كنت حيدها

ومشكلة اخرى خانهشى مند الدناء هي كانه النقه كرادية بالعووف القرادة ، فكانا على الداوة الفرادة النقية كرادية وحركات و السائدات هذه الاصوات و الحراوف المرابية المعاوضة الحراد في الداوي الكاناء بها الفضائي حيداً على فنال الدائمة في الداء فدوي فو عد اللغة

لقد توحمت و ده ستووری رسانی کوردي و من الکردنة ای المرابع سنة حدمه لاحو في العرب الدي يوسو با فهم اللغه الکردنه والاطلاع على آدامه ؟ و في رجو العوالی عرب آب بعضوا الطرف الاصطراری في بعض الاحیات ساقي الامثار می وردنها با کودنه ولوهمها ای عربیه بران اصعف الامله العربیة بعد او ترکیده في سبل اداء المعني المقصود في الکردنه نفسها

والكراسة هذه هي بناب الأول من كتاب المعة الكرد بنه الذي سوف بنشر أنوانه بدعاً بأدب عها, وهذا الناب الأول يد ون بنيت أصوب كربة العد الكردية وهر بها بالحروف العربية بصورة بفصيلية ، مع عادين عديت ما وقصة كردة شعبية ومخطوط و نعس ، وترجمها باللغة العربية

توفيق وهبي

الباب الاول

ألف بَإ و

الفصيل الأول

تعاريف

إ اللغة ، هي أبياب عن أفكاره توساطه الكلم ، و كب .
 ٣ ــ الكلام 4 هو أحراح الصوت من القم .

الكثابة ، هي بيال بنك الإصوات بوساطة ومور مرسومه تسمى خروها .

اطووف ، رمود مرسومه صمت النمثل الأصوات التي تتألف منها التكلم ,

الحروف قسات .

عروف عوب، و حروف عوب ال حروف حراكية الوحروف حراكم

الصوت ، هو حرس بدي محدث ، سقط ؛ مش ،
 الكلمة ب ربيع بأعد من صوت و حدث سايد حرف بصوت ه ت ،
 كليه كردن عن بأعد من ربعه صو ت ، شام حروف الصوت ، شام حروف الصوت ، شام حروف الصوت ،

الكلمة الدموسية الحاد التأليد من حماد صوات الطلم. المروف الصوت وعاد ماد من الشادال :

۸ القطع مفوالعظ من طوت وحد و من عدة طوب إسفظ معدًا وكل كليه سألب من معظم وحد و أكبر منه مس من معظم من من معظم من من معظم من من معظم من من معظم من من معظم من معلم من معظم من من معظم من معظم من معظم من من

كان بالمساه الكليه مؤلفه من مقطع واحد اي خواج واحد الرواساء بالمساه لكليه مولفه من ملطع واحد اي صواحا مهادان بارمات بالمساه لكليه مؤلفه من مقصمات الأواب باهه اه وهوا دو صوات واحداء وللذي بابراء وهوا دو صواحا

سياما وهار الميمور اله هده الكلمة مؤلفة من الانه مقاطع الأولى يا سه يا وهو الواصوت واحد الوالي الانماء ارهو دو صوب واحد الا واشاك يا وهن يا وهو دو صولف

هنام المقطع: مقطع فصير عشكن من حرف ضوفي و حد دى حركة فصيرة حد ، وسنق مقطع أحر حركه حرفه أدي ، مثل ،

بر ج، مال طفل پياو رحل کیل مفاح بربر عبرة

فی کل کمه من اکسات الساعه الدکر و شد مقصع » و و مقطع » ؟ و بعص صوت » ب و د م ه و پ ه » ، و د و و د » و پ ب محرکة قصیرة حداً کوت ب معصفاً فصیراً ، بسبی شه المقصع ، بحد ال بلاحت با معصف کامن فی کمه و برت » و هو و درب » ممشکن محرکة بلاحت با معصف کامن فی کمه و برت » و هو و درب الممشکن محرکة کسبرة معلوفه می صر مدان ۱۹ و ۳۰

ا حركة شبه المصع دوهي فصيرة حداً كما هذا دبير اى آلكسرة المقبوطة عصر شادة ۱۹ ادا كان طرف لدي شوها حرفًا صوبيًا عنود لو و د برده و مش د

چرا سرح؛ سه سرعیل پکه عمل، حد حدل ح محراث حدد کوسیم،

ت ۽ ا~~لصبة~~ نصر ڏڏه ۱۰ جو تا ڪري شوه ۽ واتا ه جرکت مان د

> حو به . چوال , ربع بوبۇ شعر

ح الحكسوة . عبر سادات ۲۷ و ۲۸ ، د كان الحرف بدي ساوها و ي د د ي

سیاب گلاٹ ، ڈان حداد ۱۹ عشی ، پیان حص کردی , عمل کردیه وه فنج ته چی برندها ته چیه دران اس دها ای سوقی ده سی یده به ده سیه وه بیده ،

۱۱ دان اشیاه المقاطع ما آن کون آصید فی کامات ، و نشکل بالتجاقی حروف ، ادوات ، و کامات فی او احر شفاطع و مش ،

و المح گون ثده لحبوت ژون الحبه

في هذه الامثله شاه انقاطع ، و ب ، ه گر ، و د و ... ، اصيله ، و اما في الامثله الآلية از نظر عادة ٢٥٠ ،

ڙي ۽ امرأة ۽ ـــ ژبايي ۽ دو حلق اشولة .

الريعي والت بدهب الأجهامانه وم الدهب أي سدت

في و كري م مقطع الرفي و ثم چي م مقطعات ، و كه عمد المعلمات . و قالمسله او اللي ما الالله و لات و و كلمه المعلى و ه م المعلمات ا

بتكوي كل مقصع من حركة مع صوت وحد ، و صوبان ،
 او ثلاثه اصوات عهد بكوب عدد بقاطع في الكلمة ، بعدد لحركاب التي فيها ، كا يُأتى

گرو تورز) کلمه من مقطع واحد دي صوت و حد و گئر ، ه حرکه در ان

سه ر ۱ رأس) كالمه من مقطع و حد دي طولان ۽ س» و در» ٠ حركته ده د . شی آورق ؛ کامه من مقطع و حد دی صبابان دش ؛ و و ب و ، « حرکه دی»

حوشت حب کهه من مقطع واحسید دی بلانه صوب هاس. و ۱۱ س ء و دائر ۱۱ عجر که داو با

که و ت ۱۱ فوس ۱۱ کابه می مقصفت ۱۰ لاول و که او با بی ۱۱ و تا با ۱۰ خر کناهما ۱۱ م ۱۱ و ۱۱ ۱۱

که لاستار ارتسان بده کلمه من بلانه مدا طع د لاول با که و والثانی ولان و ۶ والثالث و ته را د خرکاب د ، ، ، ، ، ، و د د ی

رَبَاكَ وَ صَرِي مَ كُلِمَةً مِنْ شُهُ النَّفُصِعِ وَ ﴿ ﴿ ﴿ وَالنَّفِصِعِ وَمَاتِهِ مَ

۱۳ النبرة: هي واج من شده المعد ب المصلع من الكليم السفرادة و الحكامة أي واد الداكل الداخل عليه محاصلة سبب في داد الن حمد و مدلاً

الد القوال « کامه با قاره کا با بالقراشم « البطا في القطاع الاستخدام الدي القدم با الديرة القراي من المصال القدم الدي الشقاء با

و كان في خدد من ده ره كان الاخوكه له كه دان با لاورات في سافيه بالا بدان با في داخه و فاد كان في داخه و فاد كان وصد، الا بدان با ساف با حراد سافيه بالا بوجد عبر ه فال با دافرات به با فاده كان با فادره كان با فادره كان با فادر كان با كان با

١١ - سمي سارة في مدمي صدروي سكي بعد الكروية بقصاحة
 ١٥ - مقام الليوة ٠ سوف باس مدمات سيره في كل قدم من اقسام
 كلام الله تعريفها في مدكب

الفصل الشاين

حروق الصتوت

•

۱۹ **حروف العوت ، هي** لحروف لموضوعية لتكون وموث الاصوات ، وهي ،

크	ر	A*
Liter .	ر ر ر ژ	_
J	ړ	پ
ال سمو ل ل د ر ر		A J J J J D W D D A A
*	C.P.	· ·
J	ئ د د د ق ق	7
2	٤	ε
•	٤	
ی	ب	5
	ئ	2
	ئى	3

۱۱ ما حرفت عنوست و ش و و به هم صوفات عاصات منهجات استهامه والسواله والكوارات واللهجات خوابه الأخرى و بها محقیقات للصودان و با و و د د و مس ه

اللهجة السورانية

اللهجة السليانية واللهجات الشرفية والجنونية الاحرى

> ہوگت ہورہ وگرہ به عدا بعد د بہ بد گه تا دید یا دھ نے بد یہ او اف گه تا ہے

واحرف الداده الحدف عدة ويلتي مكرة حراكه ويمل و له دولها في سوق الهاريان الدرو وللدن الممرة رحوف الرداء ومين و دولوم التقت الدولوم أله روم

ملاحظة لا بهمان لحرف همول ب الا تحول بد الا من شخس بدل بنفر الصبير سفال باكي و بداء و مان و آنه يسكم كه النات كدار كه كارتان

۱۸ به څرف تصري دو تا عط هم عه کې يې يوو د مر به دو هو د ساني صوب و څې د

۱۹ ال حروف شوسه ۱۰ - ۱۰ د ځ د و ۱۰ و ۱۰ کی فی الله الکرده فی دخل ۱۰ و د هي مأخودة من لعب. مرده ۱۰ و ندید في اکردنه حف منها فی الفرانه

۱۳۰ به طرف الصوفي ، دارات او ساهم داراته شديدة المعط يعطي الشده داو بدين عواد الدارات المستدادة في المعلا المرابية بالمثل ،

> که پر سر محرب ، سور ب گه پر س

۱۹ سا بالخرف بصوبی و آن با هو د لام با مفجه و مش ۴ کد لا (درق الشخر دول (دادي)

> په ند صيحه) ده *نگل ص*وت) هه لا , صحيح

وقد مچن ، و د ۽ محن ال و گئ ۽ مثل ۽ ده نگل ____ ده بد پهنگل ___ په بد

ولهد لكون أصوات أنبعه الكردية حروفها الصوية ؛ أربعه وثلاثان صواً .

الفصل الشايث

حرّدف الحركة

۲۲ حووف الحركة عنى الحروف الى تسلما الل مع الحروف الصواب المساول الصارة على الحراج الأصواب المساول الصارة عنى الحراج الأصواب المساول الم

العلجة قصيرة كل الـ، مجهولة و الووالحهولة الحقيعة
 العلجة لطويلة و نصبة تفضيرة و الصبة للسوطة الحقيعة
 ك حكسرة وواضبة الصوباة و الصبة للموضة لحقيعة
 ٣٣ بـ احركة لا نقع في راس اكتابة ، ولا في راس المقطع
 ٣٤ هـ ٥ هـ الفيحة الفضيرة ، وتنفط كم تنفط الفيحة في الكامات العربية ، وتسمى راء هـ ارسمية ، ميل ،

ئەسىپ رخصات سەنبەنە ساھ

٥٧ داء هي الفتيحة الطويلة ، وتلفظ كي معط الالف العربية في
 كامه دقام د يا مس ،

عاد ورة والأ و از آ به مش ه او از آ به مش ه اگر آگر اکر اشاس د سامی مدرده

التمزين الأول

۷۷ څرځ د ی ه هی کسره و وسعم چ سفط کسره نه ریمه ای سعوها د ده نسکان د کځ في مونګ د که یې د یومش ه

> کابی و عدر کلای مؤوا

۳۸ کسرهٔ وی و دستمین فضیرهٔ بجد و مین و دین گه رام خار خار دانی شکا بکسرت ساه

الله داسه ، بعد ؛ باب ، و د دان ، ککمر د فصایر د فی شکل با باب گاره ، و د دان ِ شکا ، .

ملاحظة ۱ لا نوجد كسرة قصيرة داخل كلمه ، و ما في بياسها فأنه وحدث فهي بست خراءاً منها ، و بنا هي كلمه بنمش خرف لخران. « ي ه ا واما تصبير بتصل و مثل ،

لحاملی خامای خامای خامای الوامای الوامای

ه ده سائب ۱۹ في سال لاول کامه العلق ، دفي اول الصمار له کې ۱۷ في ال د صمار عملي له کې ۱۰ و کام متر د شخص الث. وفي الرامع د تصمار اللّي ۱۱ مدر د السخص ۱۱ ن

و ما کسره قصیرة فی دخل که با سیر کرده بورده فی العارات کرده ؛ فیلف کی نقط فی عالم لاصیه

۲۹ والكسرة المقبوصة على حركة فرسة من كسرة و لا برسم ما صورة في الكتابة منعا من بكبير الراح عالمات و ولام المرف بالقريبة و وهي تنفض الحاقي حركة و من دو واتى باقى عصر عامة العداديين لاسم والحاسراء و والا فاسم دامين والمنازات.

> در " عن منب جفیه پردنا خمن ۱ نفل)

اکسرة للقوطة في هذه الکياب بدکورة هي خرکة و دو في لاول ؟ خرکة و م و في بد پنة و وخر کي و ب و و د د و في سلة

ملاحظة كسره لمقارضه هي حركة كامايا وليد للكوب مقصع كامل كل في سائر الحركات . وفي هناه الأماية في دادر ، مقطاع • في الأمساس » مقطع ، وفي دايردال ، مقطعات داير ، و الشا ،

وم البحول المفضع للمسكن للواسطة الكسرة المقلوضة في أشه المقامع على الماء الله الم المعارفة المقلوضة أو الماء الما

ژب رژبه که ایمه ژب امراد به دمراد به هؤلاه السوه گالس کالسه که دائه و کالسانه محرات به مثل نجارسا

قی کامه درژن با منصع کامل د حرک کسره بلمبودید دو کس بعد تجائی حرف بعریف بعض با دکه با و ده شمع د با با مع ده الاشارة د د با صبح بقضع د ژب با فی دژبه که با وفی د ثه مژب به با شبه بقصع د و کدیک مقصع د سی با فی گسی د صبح شه بقصع فی د گسه که د و د ثه و گسته به

التمايث الشائي

دری سدرچار سازگاره به خهاکه ای مشخاق شی هماناریات کری با بیراد عمان ۱۰ په بیراد کهای ایا دهم که و تبه خوااردوه . مارف کاری دان دی تماکره احمی آمینه ایا دخی امهاد د اساسی

فويه	دی
شعاب	تېر
* 1.6	شتو

التمرين الشالث

سی همان بهرگم بوی کی بینه کمی برد ۱ که رنگ به پنج پنجه هی به که بیت مدل ده دسترج به برده مه . کاری کمران بین به گمیشتر که حی حاد چینه با چید که حیوه به

۱۳۳ اخركة و و ، هي خبه فصيره ، وينبط كا تنفط الصبه في المكايات عرايه يا دان ،

> کور ولا ا دروست صحیح کوشو (عمر ا

التمزين الرابي

گوچه به ناوه که حترا پهرې په وه منځه که ي گوه پاسه ،
عدمه به الد به که با چوختې به که با ، حوکمه که ي گوه پاسه ،
حد په گارېکې کو شت عومه در عام فو ژبه بوست ، پیاه په ناسې فېرې
د سای کو د دې ته بن سایتکې لوړ ساسه لئ پاه به بو . ته د دې دې کې د د و په حدي شه فعانستانه ،
د و په حدي د و قام ي ي داوه کړې ته و هه منشه د پو صه په ، «سپاسي

به برخ ، سعانه که م که آکو پیتوه به ماوه . ده سالی فدو و به بوول ت نوم من به چوومه چرود آنه ادرار اشساموه چروه راو بلا کو اوه تدوه ۱۵ خود شیراوه ایه کهن ۱۵ فرای به کوران شیره .

۱۰۰۰ ما طوکة و آ و علی المسامة الدواله او العليم و العطام و الطفاء ... الفلحة الرافسية الح التي عط عامه المعدادية و أسوال او ادادر أكث وه مش ه

النعي والسا	پڙي.
~ 7-	5.5
45-	25

التمري الحاسى

ره کی کر سه که ی نورنو ، کل نوندو ، و ایرانم ، پون به که م هیئات او دهور س بهری پشری مسکردکی به توریکه وه دی نو . به سوه وقوه بارا له اری خوبه که پاسری پاسه به . مهجوی خامه سهیی ای وهجی خود کورکی فورنو اکاره کهره خوبه که خاکه باری خوبهمشه که ی او ده س د ه به اس . به وشه به نهم وقر هانو به و درسی خود به می سوی پاهش رقر و به ی ایم خورس ایه عارتی . دو مه گوخه که کوخه به کوخه به ی ه وچی به عراص ایه عارتی . دو مه گوخه که کوخه به کوخه به کوره که ی جو پی کهوب الدره کله که که که که که داگره الدره می به او شامرو ساله کوای پایتهم شوری و نوچ به مونی (اللهمسه و اسه هو آل به ندانه

ا يوم الحركيم يونه علي عليمة المستوطة الخليفة المواصل لها مثلان في يعلمه المعدادية المواد التعدد بالسياع والمش الم

0"/-	يو ڏ
AB	حواليا
	سو به

التمريث السادسن

وه خرند و منه من دو و سط که شط الکلمه مثوة دو و عامه و الصنه داده و في هات و هو او و مسرو

سوور آهي ساعون واله لوو م عرماس

التمريث الشابع

هی شده مشوصه ځسه و مصره چې ه والضمه و مش ه فول عمیق دور هید دور هید

ملاحظة الناهده كسرة تسميل عوض عن سنة الدوية ۱۹۹۹ و ۱۹۱۹ في بعض اللهجات كردية ۱۹۹۹ و لا تسعيمها في فجد ۱۷ در الله السعيمها كان ما اللهجات كان با الله المسكم كان يأي

قواد ل عسم دوور بعبد پرون فس

الفصل الزابع

مرفا"ی" و " و"

٠

۳۷ احرف دی دیکوی حرف اجرکهٔ ادا لم پیض محرف اجرکهٔ، ویکوی حرف صوت با پیض نحرف اجرکهٔ د

آ لئۇ الله للەت لمركب

تو د بيشي سا حيست الدو آثرين هو مسك آثادي برده و بالبة الاوى برده و بحجة بي قد الحدب الربع) ميران مامي هان بر ميران بي عمه) حدرات بر مثعوال ، مراتكي ومين دداحه عربيه)

ب و سكر الهذه لهياآب الصوبية

بانه د و پهنژه سم) که وای کورن (زیوئ مصیر) به رواکه ی چهرم صدریة حدیة)

44

معی می ادهمدن د سوفی همد شد دی می و قر ب ادو عیدای عو بی به گوی چهپ لادل المستری

م**الاحظات ۱** کصال و در آب) ادار می و ی و بعد و یه صوت و یکو با حراکه ما را صور با ده. او ۲۸ او مش ۱

پایج خونت پایان خون شان ایران آثری مسوب آیاد حق بایاد داده داده داده شاه

مه ی ی اس انه خوا درده برای او اندرات افراه بای ی را پس این ثبات از کات پهراف اینی ای

سه ادا بأیی وی و صوبه و بعد همه طرکیه صوبه سقی فاوی ر عوبهٔ وبنعظ مع بده اخرکیه اسم ادادهٔ ۲۸ و مش و ترقری ی باره شایی ی پدویله در ویشه که گذریی به له کرد در دش لم نسیجد براکه شده که لین که شی ی رفوه بول حواد و گره دسته قد در قد

ا الا بای دی تا سو به العد دین تا بسیر سیس لا کا خرکتاب القصیرات لباه علی سعو به الند سی ۱۰ سی شا الوشتر با ۱۱۵۰ علی ادایه ادای فلیمی ۱۱ اللیکی لایصاح

فعل دی که شت ۽ مع وجود سيد سائير البعيدان به المماط فيل

اد فلما با تمو عاسب فی کوشت و معاها عمو لهای خصال ۱۰ و بناء با هد بعد و ته سب و کسرد فلمیزد و ولمی کمه همیلار سکی تنظیم الا خص بناند المفرد

و کی دی با دائه سپ کی دائه سپی بعضی بقد معنی حصاید د و د باه د فتیا کسرهٔ بنید د و دی کسه د بی فتیار سکی بداردین با د المعراد د فیداث ، برید بی تحق با عمر فتی حصایه بی حصد با سخفی با د کاب با بستهیل فعل د بی آباست د و لموان به و د اس بی که سب د د و حدایا با د عمد د به سب د آباس فت او د بر د برد حتی مقتله با به بی به فلا مکنی و خان هده دخی رو د اید د بی بیت

و آخل تدار با عدد به دایده اید آخه مناعد داد کی ؤا پر و به آئی بشار از المعلی دو آیا امری به و اندای که این این این به دار علیی مدال عاد و الماد به دالماد و حال و انع الدود داد بهای داد به این داد بر داد به الماد به این داد و عاد مادی معلی دادی د

> له و له سان که در این اول در این در ۱۹۱۸ میزاد ایا در این این این اور این این

> > لا فوال کل تقتید الله سی الله و آ سیء

به با همای باید به عمل باید میخ بای فی هم حی با حوال علیه خوال باید هم

و به فالحد عصد ۱۹۰۰ با با با اهم المال الوالي گوار الوال حصاله الا با با فال ۱۹۰۱ با با فاله الله با کرد و سامتان با در اینا با وال الحصال با الا فالا عد الله فالله با کرد و سامتان با در اینا با والا العداد که سب تا فی عداد الا فالدی الا در این با کاله الدی

توصح أجو

ما الاستكيل الارامات بالمامين للمال بي للعلم في عد

أبوطيح

سم وکال ، نسمس تعلی دام کالو دومکس سمیه کاسر عبر بط وکال یکون سه شخص داد کال و

و کمه دکاکی، عکن ب نفر باکسره صدید و قصاره ، د برکاکی، باکسرد سبوید بند سر بسختین و مده کا لی ۱۷ باکسره قصارة فیکو با و باه (ها اما صار میکن و اسر فعلی کا با داخل عمید ، دو کمه معنق

و فلس اوی دیگ کراده مع و جواد ملله ما شر المقعمان به شعلی الاحتی و

والأنامديكر بعومات ساعه

آ ال برید این تقول ، هو دی کاکی شخص اسمد به
 هاکاکی م ه تقول

نه و کاکی ی دیک کرد هما ۱۰ و کاکی به صوبه و بناوه علی بقندم ه کی ه

ے وال وید یا نقوال ۱ هو دای کار استخد سم نه دکارانه ۱ قول

له و ۱۵ ی دنگ کرد 💎 دی، خبر مسی مدکی و فتمبر

ح او دا اورد ان ټول ۱ هو ۱۰ ي الاکاره ۱۰ اي العوام ۱۰

انقوال

رکان ی کی کرده دی سیر مکی و فصار)

وكن لا ترى قرقابين المشكيل للفتني هالان عملين في قاماء والاح 18 والحملة كاملة بالمظر اللمعنى الوارد في وال-19 كنيا باقتية الالمصر التعني أو ردم فی از ۱۹۶۰ و انقصیا ای ۱۹ دری فی ۱۶ دری فی ۱۶ دری فی ۱۶ دری ایستان الصیار انفعنی ۱ و ک ایجاد استان کست از کاکس عار لایا به الاوی انفاط کاکسره فضیره ایند باشد ۱۹۸ و انسره باشده علی انتصاع ایک ایکست فیده ایند ایک کرد ایندی کاکس دری کاکست فیده ایندا ایند

ه همدة عا عبد ها مات و حاكة واكتها عاكس و وصفها لاشاره ما دا و والعقد في العالم

> المحل کی المحل کی المحل المواقی المحص الما ب المحل کی الله محل المواقی المحص الما ب المحل کی المحر کی آلی سے الما المواقی المساف

۱۹۸۸ می این خواه معا سیاس می الشده میکن معه مقطف اسی ه و این الله و این الله

التمريت السّاميّن

التمرين الشاسع

التمرثي القاشر

 دوه که می دوره که ت ی شهراند . دوره که ی شهراند به ی در دوره که ی شهراند به ی در دوره که ی در در دوره که ی در در دوره که ی کرت به ی در در دوره که ی در در دوره که ی کرت به ی در در دوره که در دوره که در در دوره ک

هم العرف وولا تكوال خرف عبوب بالنفل محرف الحالج. ويكون لحرف الحوكة بالانتقال محرف الحراء ٢

آ مثل او وال حراكله و هي تقوم مقام دامه القعم الراه
 الطر ادادة ۳۲۷

کورد کی کهوت ہو ک قدوقع کوشن دس ثهو چو هه مقا چه کوش مصرفه ژوری ی ههایو ک له رک

ت امشیر بنو و ب الصواحه و رئی العب آله و که وات دواه الحواوه و ه کاب فد و قع این اداستان

کتے حس له وچوه مانه وه. هو دهمت عالم در جانه و مار حموات اژاری ی همتو به او ماسانه له ساخ مع الما مصد (و) (دان بكوب لواو صوية باستشاء دادة ع م مشر)

> ره قصه شدت شدت و در روز و دی . گونو سانی شو و دی .

د الله الله الحركة دواء الذي كامـــات القعلم ولواء الا وجوادا دلولد و مس د

> من وم او با الدي العديد و و الاستكرار الروح و والعداد المعنى الاسترار

۱۹ کا احتمال ۱۱ و و الموساده فی چانه باکندیا با العملیة ۱۱ نووه و ۱۱ در ۱۱ هر ۱۱ هر ۱۱ مراح ۱۱ مراح ۱۱ مراح ۱۱ در ۱۱ مراح ۱۱

قر وی ده مرسه و دیکیی داده ی دهه ی بره دیاست و چای دخوسه با دهس و هاوی داده باه باسام شمه چوای داده باکی باهم

ه وه ته کل درج ه شش م ۱۰ به شریسی بود. و ماه اگرید داکست و فعاد ایضا

۱۳۷ بنده دو و ه لعصب مع معصع لأخبر تبكيمه سي تسقها م قد كان خوف لاخير منث الكيمية صوتب كوث ووه معطف حرکی و را کان دان احرف حراح ، کوت و و معصد فود ،

ا مثلا و و عصد څرکېه

ره کگ و او دری پلاو و آتونت دروجه عندی و دری ه دری به ووسعه برای و جونت کی دروجه دری و جونت کی دروجه

ل مثير و عدد صحنه

ر مراب المحموم معد المحموم معد المحموم معد المحموم ال

التمرنب الحادي عشر

ین له کی دائش کان ی پارده که آدو به پدر بیشکان ی میبر و سه را بی سوخاند پدر سیاخی با هید به و به اهان ی گوی هدیم فیکل فیک به تو با هد گران به مین به هیده و علیه و ی پدروی به فاو در ایس آزیده دا حدیوه خواجای به پادروی آنه هدای ی بوست بو آندگام به را با به کان با وست بو به به دوس به کان با

> ر و او د او د اعده اعداد ا الرواد و د ان الرواد اعداد اعداد

ا دو د ځارووه د د دو د د و د و پرووه آده. د خامې خال د د د د د د د د اوی اطام فضيره د خرف د ۱۹۵ د د د د د د د د اليم ادواده

> پاروه کی دیادوه که گراب ایمان طبیه امان اسا پاروه ی داد: الفیاد کنیز قا

شیخه گاه ووی گیر د بیشترون کاکلون ځیرو و ساکه محول هم د سول آکلون ځیوو خل نامرگه که ندروو و بی ټردوه . احتمال نا د و رسم ي

۱۹ با ادا وقع دو والدم فی راس کامه و فی راس منسع مها پکوند دول حرف صولہ وہ این حراثہ ومیل و

ووړ د عن که وو عن وولات بنکه مه وژ را.

التمرين الشاني عثر

پرووره به گی اله بی پیشی اله بو ۱۰ میں به سره اله که ی وور کر ۱۰ ه بر اله مورد با درونو دارو اله اله بر اله مورد با درونو دارو الله اله بر اله مورد با درونو دارو الله اله بر اله مورد با درونو دارونو دارون

الفصل اسنى مسن

الاقتصار

٠

الله محمد عو د کدن داهم الاخراي و في سدد و کاره و د د داري داهم الاخران داهم الاخران و د کاره داران

ا الراسط كمه الفائد المام ا المام ا

که و محمره و در که و ب محبره و در ششد ی می دهد و در 296 24 22 2 and the state of أشحى أميده فالمعدان بحوا به حمله لم عاولات Jacobs Steaker 294420 خروده به احدود با دیدود اید ها ا عبد نے دید فرجع 29 1. 2 4 5 پخ رحه وه چو ر مه دمه ها پار مه پردود میان ددد درخه I A 2 P AA, A P Park . a comment of the comm 1 12 4 4 4 4

ج آن خوف خارم به دور می موده به الاهاد فلحاف هی و محماط الاهاد به دور سی ۱۵۰۰ به الاهان الحدی کامنی به بی این ما در در در در

> > على المرام العائم أثاره ما هالمنزم

عفي به وسر حدي حاية عرب معروف

محمی ارس ۱	ک		g 3
عن ب	(w	و بيه	4 9
شه	as a		جه راسي
محرد	45-44	جو ر مند	يوار بنه
7.3	K +	4 cm Jr	÷ ÷
J 800	4,4		4
رسيد	1,	2 0	
= -2	1	4 Lu	01-
₹1		4.2	سه قي
y =-	3 4 _{je}	ć - u	$V(\mathcal{O}_{N,K^{k}})$
((2 2)	434		1 000
حس	4,		4,4
2.8			c 44
	J 4+		•
44 -4 -	i k	₩ ₂ *	
	4.4.		
جد وحمل و	1 223	و ۽	وية إ ران ا
وسب	ا و سر	jes	A ¹ U

ترحّبة التمارين الوَاردَة فِي الكتاب

التمرين الأؤل

التمريزان في

ا به معرف با نعالت المرواد ما گاید با منحق بر الصاد با مقع جاعی فی معروف الباعد ما این البوط الحی ماها با با با با فی این اعواد الاین الحواد الباید البایی ایراد مصد این این این این این الباید این این اعتراض

لتمرين انسالي

التمرين إمراجع

عارب و گو بچا جی ده سر مه کار به جی می ایوان الا

التمريث الخامس

التمريث الشادسن

المكتبر خوار محال ما وشده هما ايان والدم العالجة الأستعقال من المعتال على والمعتال على المعتال على والمعتال على والمعتال على والمعتال على المعتال على المعتال على المعتال على المعتال على والمعتال على

لا يجمد بدآ ركاب المرحة فراج والسرق قريب ، لا سأل كسيم شرخوب للحه طراف دان حمان المهارة كاب مجروحة. قبك الاسة دمها حار و سفاه ، كسرب دل بي كابا دانا معم صلاة فصد محاب حوصد عدا بائس فد عصى بالمه بكانه المواد صلت يصبع من الصال

التمريث اليسابع

التمريت الشابئ

الحد بكل عرس هده المنحرة . في عداج له ليتلب مناجر المن المولد الوا مجو ال من الحيان في البيان الهو العلمي سب تا حجاب الي مه صحيح حال الحبهم الكيوة شرب لي ، حمد فويى قه وه فاع) قصلح ان محكون مصيفة خيلا . الرؤهد ربح صمى به دايع لا عراج لدعت في الدرامه . فاصه المشوت أول الامس كأنه . هروا على الله كود ، له عرس داب الشعر الرقى المك لا مراة كالما بعمل حاره الربع الوه مرده العبره . لأ وصد في المداعة إلى المعلى قراء من عده العرى . هو مس معارفكا معرفية معنا من أنه الساب السقال الماه عن هده عبرات الحتراف كله هو . الدويق هو الذي هنته ، هنشه دره حرى

التمرين السّاسع

شار وقرى وحل مصوب في شهر در رآى بنتا على عين هاه الولد بهد الدكاه فليح عدد كهر ساكن الدكاه فليح بالمراب و بعد الرائد فليح بالمراب مه كلاب سلوقية بالهذا هو الملك الاوهدا تاجه بالهد المدارة وهد كال فليده حدد كالد سلوف المصيد بواد والدكاكب كالد ما يران وهذا حواد لاكثر المداكل وهذا حواد لاكثر ودر كال تقدم شداه فليون و عدي أن الاكار المداكل وهذا حواد لاكثر ودر كال تقدم شدا فليون و مداو الاستركان ميم الراق . هذه السلوفيات و دار عام بالمواد الله والد المدالة المواد الله المدالة المواد الله المدالة المواد الله المدالة المدالة المواد الله المدالة المدا

التمرثي العَابِش

هو قصع هو قصع الشجرة . بد الدي ، بدلا ، يده هو قصع البد . قصع دي ، قصع بده كبر كبر بعضا ، عصرى ، عصال ، عصره . كبر عصاي كبر عصاي كبر عصال ، عصره . بدى خمل كبر عصاي كبر عصال كبر عصال كبر عصاي كبر عصال كبر عصال كبر محمل بدى خمل بالحد المحمل الحرار الحمل بالحد عمل بالحد عمل المحمل عنها الحد عمل المهادا كثله المحمل عنها حد عام ، المهاد المداد المثله المحمل عنها حد غامها هو المراج وهماد بدا و كبه رأى هماد في الكل الوساحي) (توع عمل الكعك كل الوساحي عالمد في . اكل الوساحي) العالمد المداد الم

التمري الحادي عير

التمرِّي السَّانِي عِبْر

کی پرورد به گی بده و کان هدروجها صفایا بوره بیشه با بطی کی مرض فی اها ما مینی کا هد دها کد بی دمش ه رجمه باشرع فریده سوف بدها مرة اجری بی ها می کند گرو و و فی لاساس می گریم و وهد کان می ایرودشیان فی کل سه کان عیدد می عبری استی بخیدو با می بود هی جس هه رووده باشت جه مه و و وجه و با کان کان با جره باشتی ، همه فی ادر عجو مشتی مینی اجراجو با شعر قامی مینی اجراجو با شعر قامی مینی در و جا با در و ملازه با بین هده باید تروجه و در و فی مین عبی این با جدای و ملازه با بین هده باید تروجه و در و خان عرفی و لارو

چیرونی کوردی

۱

به ختمار و به دیه حث

•

انو سوه پرد گه سبه به سام کالی یا ویث ۱۰ و و پا ۱۰۰۰ ساره او و چایکی او داهای ایر اداری این پیموان ۱۰ و د دانیست به گوا کالی به کاره کا ۱۰ کیمه ایه د به حسد از روای کو ده اید خوا د

به خی_{ر د}ه دو نوموز دوسووه کهی و پیمان و مثباوه که ی منش از لیمو ریشان

> به حتیار و و بی باشه

به حبیار دهمه مرد کهی پشی خوان کر دهواه او اید. این تهرودکهی پر حسب و ساعه رچی شکی ند ایر ۱ خوار ۱۰ با ۱ و داهه ادی اوی جا ایا سانه و ۱۰ او که رده و ۱۰ رئی آیر رئی بات به سهر اعت دید. آوانی او و ر نو ، گه سنشه دوو وکیانه ثبت ؛ کانی و آوینکی آئی یو . آه محارم نهجنیان برووی کرده المدنهجان و وونی

المداه حلت الدولون الوسيانة الال الواسلام أو إمش دوولوم الا الديرة داستين المثير اليكه إلى النحا أله كهوالمهوا الإي .

لمانمجي ووقي

هدو ، یا جو ، مان له اوشواوه که ، یا نو داده م ، هدار دمشی خود له کا

پر _{خدا}ر که امد بایدوی به ای دی؛ کاس بوار ۴ وه هه از کهوهاندهای پن کر ا تا بین

که و نو ۱۰ ساده ده د ۱ لیتر اس ها و دی این ک به د سرو شینکی و ۱۰ کو نو ۱۰ که ۱۰ و ۱۰ دو و دی یه ۱۰ یه کینکیاسا بؤ حز ت هه ل بزیر ۱۰ از انه و دی ۱۰ نگر ۱۰ مسئل السهوی تراس ایم کر ۱۸ ا

آیا بیسال که باریکی کی بدون دید بات به بووشی آشه گراین و و به و به وه ی که و شودی که بات که وه بیده ی پی که چشت دو به که بموه این ی که بات که وه استاده ی پی مچو به شرایات ها به گروره و داری و داری استاده می در آن به که بای ی چدیه کی بهای دو رایوی گهایشات که شدند به به موو کو بوو به و هو شاه به بیان گران به شرا رووی که بیشات که شدند به معمول کو بوو به و هو شاه به بیان گران به شرا رووی که دو رایوی

ربوی ی سه گرپ ، به وه به کوبی دندر بی ی ۱۰ د۱۰ میکه عیچ بده یکی و باسیکت بو به گیپ ومه به وه .

. اورزان دالمنی وه ها کرنگ رووی به داوه که بی گه پیمه

کشی خانه و هور در در که که نمه بی النسب در داشی امام از در بی ای کرد در به باش به خش هاوم شه آنی ای تو د اینجو مدت اید اومان . آنی کود در

به حسال که کوی به مافت به برو نواه بنها خه و به چوه چوی. چاره روانی خوره آنات برو

سپده دری ی د ه ده د و که ده د د و د و د د و د و د کی حو د د د د د د د د که دوی د که که د د د د که دوی د که د د

به دري کردن يې دند

به حسر که هد ندو دهمه خوی گردیو ، چنگی خولی هدیجند ب و فری ی به سه ر ویژه کابه مشکه که رای کردهوه کوید که به وه اید خدار چرو ۱۰ ویژه کابی کردسترده وی و حسید گیره به وه ۱۰ وه بر کند که های باداره وه

به خار به عما چود سارو کاری کوورد به ریزه کاماه آنه و بهشی وری به وه اساس روز خاوید مه بد جاو بو او ها ای دهوی پنجکی که ورد ای کری با دستوشت و سهر ایا با بلاستی اشاساله ای آن سروست کرد و به در باسا و اندامی کی کراند از را بدندوه به وه پیاو و کاره کار کی دور ای این حسا

رد دُم به خورد در دردی در گرمی به و میدات هدی در درد که به در هدی در درد که در

ر و رای رامه دی به جار ۴ که چو یا به بدی کهوت ۱ همین به حتی به ختی در به و حتی در به و به حتی در به و به حتی به مای از ده مای ایس به حتی حوشی چوایی ۱ به حتیان

ووني :

راگیان و و کو نه سی ، نه کوشت و سهرانه هی میه .

عن حوا دای می ، به آمایحی خوم گه نشر ، نیسا ژور خور نه مهدندم ،

دیاره که نو هیچت ده س به که و دروه انه و ایساس نوخوا ، می

هدمه و ثیبه یوس ، نه و دی عن هدمه ، نه گها بودا بهشی نه کهم و

نیوه ی بودو ، بوه ی دو می امن روزه هدیه ، به شی هدردوو کیان

نه کا و ایشیان نه مسیدوه

به دنه خب ، بن ته وه که خوشوودی بی سویتی و سیسینکی تهم در خواهیره می پنگ ، ووس

ره دره حد که گه ست آشه کو به که و **درده ی ای**نو ارمی نه مسابو ؟ چوه ژو و ره و ه و ه و کو انه حدیار کردنوی ۲ له پشت دو لیانه که و ه حوی این امات دا

شهو به واو دریك برونو که شرات له پریک کودی به **ژوردا و** همهارده می دولی به که دا هدل برونا به لهاش آمو نه بدامه کان که وه کو پسگل و گررگی و که مسار و چه قه ل و پانوی این گشب کو بوونه وه و نه محومه ان گیرا .

ائمجا شیر پاوری کرده سه دِنوی .

دٍ ٹوی می سمائٹ اس نا فاوہ او ، دہ جنگہ ، دہ گئ او اسٹیکٹ او ایم گئیں او مدامدوہ "

شير ، که نهمه ی بنست ، رونی

آدهی ۱۰ دهدر دول به کاب ۱۱ د که دیکه ازیش ۱۱ که مدر دوله ۱۱ شیری کهم شیم رهای سال در دهوچی

شجا دامه کهم روانی

منتش هانمدوه وهيچيان به دامئ

ترحمة القصة الكردية الشعبية « به ختيار و مهدمخت».

سميد وشقى

و صلا طهر (این سع ماه) فد لا از اسو هما قبیلا هما او بنداوان العید داه ته و حسا علی خافه سع اماه و تو عه شفی این سفید ادایلا

سعيد ، يا كال ، فيهر ، ويترك را ي ا الله

فال معلد

الراح المعدد المدان من طهره و فراشه على الارفين ؛ واللهم كل ما اليجواه ؛
والسارات الراهة و السأنك السارال وافيل عليهم المساه وهما ما والا اليعيال عن فراية مأهواه ؛ والمعا مقراق فدريقات فيه سع ماء ، وفي هذه المرة انجه اللعبيد الى شقى وقال

شقى الاحرثم حد ، ويبدو بن النب لا يو ل تعبدين عن مكان مأهول . فليجلس هـ وينقشي ، ثم يد نع النبير

شن شتى د

كيف ، والله أنا لن أعطيك من زادي ؟ فهو يكفيني وحدي فقط وعدما رأى سعد هده البد له ، طار صواله ، ولم سنطع الا الخول دل ، لا شفى من وافق بعد الال من كالدسي، الحبق منظك ، فاحتر من هذى الطريق، واحداً لك ، افت أسلك هذا الطريق ؛ وإنا أسلك الآخو .

اسعت شقی طریقه میها انفسه ، و سال معید علی نظریق الآخر ، و افتراقی و السدت علی معید علیه ایسل ، صادف طحو به فلامیی به مهمواراقی ، فلامیه پیفضی فیها للمل ، و بلده حلف فراهه الطاحریة و ام علی و فت طویل حتی دخل عطاحونه اسد و ریض مام الفواهه ؛ و بلغه دائم مثم التی ال آوی ، و و صل تعلی و علدما احتیموا هؤلام کلهم ، و سطم عقدهم دو جه الاسد ای النفیت عالما

ما ان الكلب ما ثملب ، ان كدت ما رئ مند ومن طوس ، ولم تأت الي مجنبو .

و سيدي و يرمدت امر ها و ديمه سيدي . كن دد حصت على بدأين حديدان و القلي الكم الآن و ها بك فأر في هذه بصحر ه القدعه عنك التي عشر ديارا ، دهنا ، في كل صاح عنده ينبع شفاع الشيس ارض بعدجريه يحرج هذا دهار هذه الدياير و بنارها تحت شفاع شيس و بعب به و عادما يدها بشداع و تحييه و بعدها بي حجره . وفي هذا التي الصغير بواقع حنف الطاحونة سعة حياب ملآي بالذهب في مجودة ه .

فلها سمع ملك الوجوش هذا كلام؛ شكر العبر المعنب وبعد برهه مجتلها بعض الحدرث الفرط عقد مجنس والصرفوا .

اما سعيد ندي کان قد سمع هد انگلام ، قال انگري به پرو عيمه باسطان طاوع شيس .

ظهر السحر ، وبرع عجر ؛ طبأت الشبس برأسهب من الأفق ، ونقعت رويداً رويد ؛ واحتلت حرمه الشعاع بالس الطاحو ، وسعيد الذي كات

قد انزوی فی رکن پاریس باندار ، کتب نصحه ، وراح مسج بد طریع نقر پ حدران نظاخو ، ؛ کاب بعامره شک فی صحهٔ ما دل العبر الثمال

و و و قائم من من و قائم من الله و ال

ام معید الدي کانا ما برال مهاک روعه ، احد هده من التراب و نقی بها علی الدهت ، ههرت ندار عائد این حجره او هرع معید این التقلید دهیهٔ و تقطها و وضعها فی حیم ، و حراح من نصحه به

ثم دهمی صفید الی النصر فی امر آخات بلای ایدهان و وجده این ا و هکدا صار نمنیا چدا ۴ فاشتری ارض و سعه و با با علیه فیم افید المادی مادی ا حاطه بالحد اثن انفاه و در به باش از دش و و استخده فیه عدد اکس المسلس عدم و کادمات

و کمه کان فد جعل لحد این فصر اربع بوانات و وسی به ب کل مسید عرفه وضع فلها خد و کولا ماه فراح و و از آت و مقاعد و و و ص الو این ال یابوه لکان عالم سلیل فشرات و سعسر او کان فد اشهر امر اهداده العراف بسرعة و وی کل و ماکان عدد کلیل من عالمای سفان بعر خوانا علیه ایشر و ا الماه القراح و پسترمجوا فیها

فی دات پوم دخل خدی سک عرف دانو سلیل ، فشرات کاب من ۱۹۰۸ ولما دوی طبأه ۱۰ دفر محسره ۱۱ دفترت مله النوات و فال ۱۱ این جامف ۱ مصر پرچو آن یدهت البه .

و او صاو عامر انسمان ای سعید ؛ و . اصحا و حیا نواند ، عرف کل مسیم الائتر ، لقد کان دلک شقل بعشه ، و قدر سعید مان مقعده و عابقه مقد . الا و حسیه ، ثم احدث ای فراند ، و نمد سؤال قبین عن حوال بعضها ، فال سعند

کن نگلی دول با بدو منه می مینان محواهد الایج انکومم و نشکوه ۶ قال

عال با خبری النصاب کیا و ماحصات علی هذه البروه الصابه ؛ راید النا دهال فاحصال النا ماماد حصال النا

و مع في سعيد الصحة و في الدالة المروقة حصل عليها عن صريق صدقة المحية و مرابة الدوق الدالة الاسكان المالوك الاسكان الدولة الاسكان المالوك الما

و شع شقی عدیدی، مدله و شبیس فی فیات طروب افتد خان فدر در د. وقامل میل ما فعل خرفه فاخید ً وار به گفواهه

کاب لیان قد ناهها سو ۱۵ دده با خان افتاحو به فحاتم اسد او ۱۹عی اصلیام عواهه او باعد الاعتداد کاههد او با با او تصلع او ای اوای و ۱۱ مدسه او حدیدو ۱۹ و عقداد الحدیده

وعديدف لأسدللعم معي

د ال لكات و بالمات و در يا تنظيل عن عن بياً منذ وقب طويل 1. و ادات العداد

فدینٹ روحی ، مرا بیان سولای " فی سرہ سابقہ عبدما کیا۔ اقسان کے سات اقسان کیا ہے۔ اولیا کے سٹ لا ان م فات اقتامی بخشا میں طہر دیا ہے واضع کال ما قب ، ولیا ہیں ہیں ہے۔ ان مداوریہ فی الس اورسر ع

ما فلمها می ۱همت و وهو ارات فد شهد فصر العلمة العلمة المدل هم و و الم فلم الفدائث تحلب الما فلمش ۱ حل الله حواله فلم الما التمل الكيال بالمرا المحرا الا بكوال آدمی من و دارا حرالا تحلياً علم

فالما المع لأسم هذ كالمرو

ا هامو د ۱۰ کو و رجاد ۱۰ بعش ، حری ۱۰ کاب به فی سو ۱۰ با

Same a series

وهبت څیو باب دفعه و حدة ، ود وجله این تصلت المواه اله وحدو شقد د فهخلو عالم وسخلوط یی حالج وفتلغده ای ای الد د از اداد و دانده ها معا

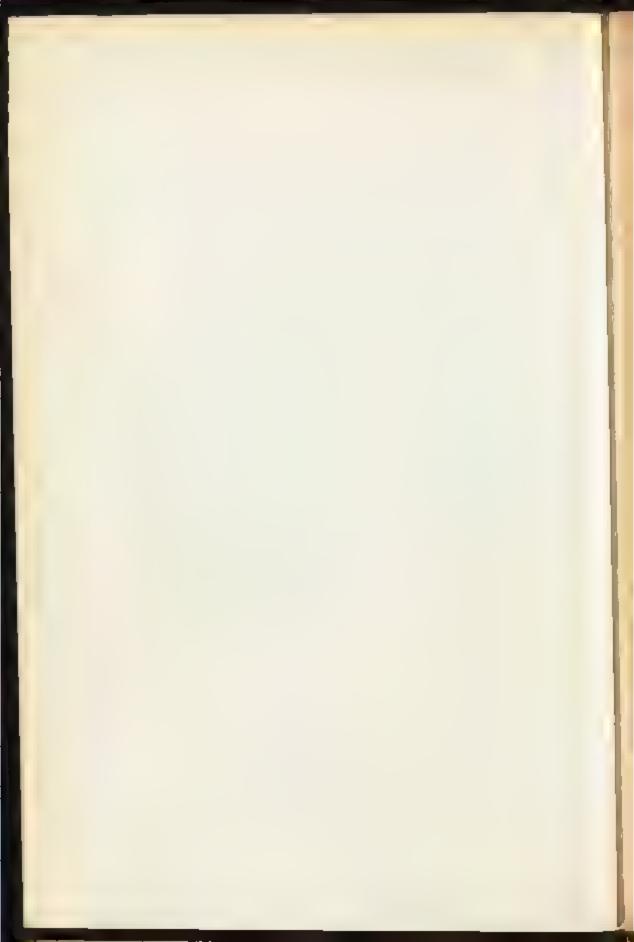
54 pt = 2 F

والدا افقد عدية والماعقيدي سر

الباب الثاني

محدوي على تعربت عمله وتشكيمها و واعيا رعلى الهداء كلاه المانية و صول النقيط عامع عدة عارس وقصه كرادية شمية صراحمة حميمها باللغة العربية

> مصعب البرب ، بيروب ، ١٩٥٦ تاموت ٢٣٧٧٦

THE

KURDISH GRAMMAR

BY

TAUFIQ WAHBY

PART I

CHAPTER I

THE FIXED BUILES OF WRITING AND READING THE RURGISH IN ARABIC CHARACTERS. SEVERAL SENTENCES IN TWILVE EXERCISES AND A RURGISH FOLK LORE WITH THEIR AWARD TRANSLATIONS

قواعِدُ اللغِتُ الكردئير

الجزيهة ول

د نعه تونن یق همنسی

الباباالتايي

البابااتان

الفصل الدقال

الجلة

•

۱۸ الحموم ، بدعن کام ب ایک د عده می ه ۱ کو شمیرویی فروانه که عامور ساوه که ۱ به سویرو موه کامت لسیارهٔ ختن فوق بدیه

٥٥ الجلة عني ١٠٠ م

۱۹ الجلف السائية و وهي الى سائل أن و الله و المحل و المجلم اله عمو غراله و المحلم اله عمو غراله المحلم اله عمو غراله المحلم المح

کشری پیرهمه گر روان مهارزه. احس پیرهمه کر روان علمی و انجواب است است با برا

الجلة الاستفهامية ، وعلى بن ستعيم بن ، مس ،
 بؤ دچنه عدر تي بو دچي ته عدر تر
 بادا لا بدهت اي ارس ۱ و

التمرين الأؤل

امثله للحمل السائبة والاستعهامية والارادية.

ترجمة التمرين الاول

بنسوع من لحبه تجفل من قصعه و بجاف من حرة و جبل . لا

اقسام الجبالف

۵۰ به خواهدوه کاب و هرمه ۱۰ سامل و کاس

to seems 1

dies ?

ان المسلم اليه ۱ هر خابه الكابات بي نصور على شخص و شيء عدت باله ۱ مان ۱

> معن ندری سم سر ژووره که سرده الحده برده

في هاران التمنين كنا ما بعال داراً د رُووره كه ما هما المسلم اليه

۳۵ المستقد مفو کامه و کامات می پختر بندس شخص و شيء ادي هو مستدايه و مس ه

کامیا ه تمهاری و د سارده ده و احمد است کوارت علام دیماو تمهاری م و اد اژاو و ردکه سارده د د کاهم است

 الا تبكن ال ثلاثب عبر من عاير مسد يه و مسد و فهم حبر و رباب ثناً عب عبة اللي نعار عن فكره عاقة های مجود به یکون مسداله مؤنده می مده کمات بنجدن عبد باسته ۱۰ و ما ککات باخری این بخی، معیا بنست د نبیه شماه یا ع مین ۱۰

> الهائن کا زور الوالد داره که انه شاه کلیمه و ه الایم الماده الداده الماده الما

ال دایا با بی هده الحمه فی ادان هی با با به ۱۰ و ایت کا ب کا در داد داد در داد تا داد کا با کا در داد داد داد در داد تا داد کا با داد تا داد

عدد کور بر مکوت السند مولد على طده کانات و کهه الاين جابر به ما بردعن مسند الاه عي العقل و يا دا دا ما الاجراي الى محي، مع ممن و نشار دا به معاد و دان و

ا به که نهمی، این و پوت می اداره و ه که انه کندی و مده با اینجاب اینجاب این مروع شخونه ایرت و مده با

کمه در دووه که اله شه کیسته به دو کیمت د الهمړاؤ می و پؤپ کی داردووه که اله شه کیسته و د د دی الیستد د و ب د دمه د اله شه کیدینه و د د و دیده د د د دی کام اب د الهمړه وروړرپ کی درووه که د فد حالت سیدی همین عمل

۲۵ - کاما مسلمہ و حدہ افہو فعل افاصل دی اور ماہ ماہ میں میں اللہ مورسی میں اللہ مورسی اللہ میں اللہ مورسی اللہ میں اللہ مورسی اللہ مورسی اللہ مورسی اللہ مورسی اللہ مورسی اللہ میں اللہ مورسی اللہ

في ها من حييت و معرب ۽ و امان المسيد آليسية ۽ وال به يووسي ۽ ولا تُفخرت ۽ مسيد و اعل افعال

ه داد خمله د السها عارات على فكراه كامله د فيهم المعلات الرامس الهواؤم ال و د دو الواسب د استندال على فاحتيان د من را و دادو د المنتبد الله

۵۸ فس د ب**وون** ه کینونه ۱۰ صبروره النافض لا پکونه هستند لا ستاعدهٔ کایده از کیمات اخری ۱۰ و دستنی فی عبید هستند ۱ و انسند سافض ۱۱: مش ۱۰

> غرووب شاره. بابروت مدیده . بادر ساید نادنی به بری اختیارم بصار عب .

یی هرای الحسای و میرووث و و به رسایه و مساد الله و مثاره او و فرای میسایه و مثاره او و فرای میشوی و در فری و و فرای میشوی می میشوی میشوی میشوی میشوی میشوی میشوی ای میشوی میشوی و میروود و میشوی میشوی و میروود و میشوی ای ای الولی و کمتا د به میری و بی میسیات می در میشوی میشوی و کمتا د به میری و بی میشوی میشوی میشوی و کمتا د به میری و بی میشوی میشوی میشوی و کمتا د به میری و بی میشوی میشوی میشوی و کمتا د به میری و بی میشوی میشوی و کمتا د به میری و بی میشوی و بی میشوی و کمتا د به میری و بی میشوی و بی میشوی و بی میشوی و کمتا د به میری و بی میشوی و بی م

ودا قلبا د بیروونه ، ر بیروت ، و د به رسید تابی و د حصر م بصیر ، بقیت مکره ، فضة ، و کسا د فس ، پیرووب شاره ، ر بروت مدسة ، او د نهمه بیرووبه ، ر ه ده پیروب ، و و به رسید نه بین به دری ، حصر م بصیر عد ، و د به رسید لدی در نهبی محصر م یکوب می کرمه) ، کاب مکره کامید ، فی حمله ، نه یه نه به بیرون می کیمه و نهمه ، ، وی جمله و به رسید بدی می شرود ه و به رسید بدی می شده بیرون و کمه و نهمه ، ، وی جمله و به رسید بدی می شده بیرون و کمه و نهمه ، ، وی جمله و به رسید بدی می شده با و معدد از حصر م یکوب می ایکرمه کمه و به وسیله و که هما مسلد نهای و فعدد الیه ، و کامات د بیروونه و و د نه یا در نه بی مسئد نهای و فعدد

ه ه د و د تُه بنځ د هما مست دقس ۱۰ و امه د معروب په و ۱۰ مهردو په مشهرت چې

المحدة

ه العقدة محبوعه من كامات متصله و حاله من عمل المتصرف دى المسلم أبه العبر الالال) و مثل المسلم إلى المسلم إلى المسلم الم

هادات نقدان ، لا پادران فکرة الله ر الص الله الولکات الد قاله

> الهسادر پرده که وهستاوه . او آن واقعه علی حسر . هیمکه ی لهمرتر الهمرانشکی استهایی چاکبره . انتصه النوم حایر می دخاخه العد . فحساند پضام النعال ده و وقتاح المقداد عمادی

البترة

مه العقوة حمه مقرده الكوب حراء من حميله مركبه و حمه عنده او حمه المعتودي كل حمه لكوب عقرابا بعدد العمله المامس الماملة كه كوب حوال الماملة كه كه يشت له حن الواج والله دووره كه ي حوال الماملة المامل

هده جمله مرکبه اصر ۱۰۷ دومیه فطاب اهما گامپیشت او سن جور امان

وغدا كان فيها حميان مفرديان الجم

میانه که گهییشه حق چوه ژوروه که ی خوی . دهت نی عرفته . فهادی اعمیان هم حرآب می حبید سر که ۱ مقال لکن میبید د فقر فا یا و که نگ في احميه مختصه (نصر ۱۳۳۰ او په ځهو امداله ی دونن دېت ، لهمو لا نهخوش کهوب . دنت نصلي دي د نبه مس، مرض پوم ۱۰

فعلات ، عما

به حوّش که برت مرض . دیث و مینا فیم فقر دی م م نه و میاله به حوس که و مینا مینا دینی دو مینا دیث

التمريزا لشاني

ام به مسد یه ۱ است ۱ عص ۱ مسد الدفض و مسیاب کل میها، و واقعقد و عفر آب

من روو سی گه پیشم که اوه آه که مورومی اهکاه وه روز کاداری می خوم کرد که نووسی زمان نام ایای و نه الأم ایا تا محامدا هار تووش نووه . باحدو به ارمپدرلاحه با قدمود التی و نوبه اسدو بردک بی داره کامی باحد که ی گیره ی تادیزی بدو اندو راداست که ایر که ما بؤای ابار دنوام او همان قدمورد اسار دنیا مدود

نرجمة النمرين الثاني

الفصل الثاني

اقسسام الحكلام

9

٩١ ان كامات كل لعة ، حيب استعيامًا في الحياة ، تقسم الى تماسينة
 افسام عدمة ، تسمى و اقسام الكلام » ؛ وهي :

23 1

AGAD Y

۳ مسار

LAR E

in 45 0

و مراجب

Less and y

raha A

۹۷ الاسم و غو کامه سنعش نسبته سخيل د او اشيء و ماه ايل . الدورات و ايا ياده آند د اماو بخل آناوشل

واقتل والخراسان والجنهاق الجلاعة

تحت به لا يعرب من ديدا ال كند . لا ين باين سم شعص او شيء علي

الأسداء والعد البحض ؟ أو شيء وأفيها بالأسداء بن هم المسهى . فقي أما ل الانف الدكو والقوالة الماقور سياق ؟ باج ؟ مار » ليسب اللاحم الدو والكن الحمات الأقرائساق و داج ومار » أي والبعث المسيسسة دنك الشخص والمث المحل وادلك الحيوال والماهي الأسماء

۱۳۰۰ الصفة عني کهه نسبعين لاد مامعنۍ شير د و خيېر و مش ه. پاو کې نهنگه دی د دوو دارې په پهرهنگلا نو د نت لاخ عرځ د کان دن پښه نځو ت

فکیه ، یا باک ، ها ضغه لایا تایی حال سختان ، راکبه ، دور با صفه یضاً ، لایا محدد معنی و عص ،

الصبير كنمه تستعين عوضاً عن النها مذكور فيلها ، أو فالها في الدهن كي لا يكور ذكره ، مثل ،

آ پایر با او کو چو ... وارتم پهرې ۱ ما ه که المحوشــــــه ۱ ثانو ... باد گادو ل...

و این دهت پایر با اعدت به ۱۰ تعقل مرابض ۱ ولا با دام استی

ف کامه دای ماهد و پئ ، دو ، هو ، تنهیر با د سعیلا عوص بد عن دا پار با ه ؛ و کامه و ی ، عد ی ه ، تنهیر اسعیل خواسه علی و فداله که به و استان از و م دستمین هده الصرار با شه فی خیر د صحب بی آب نقوه علی او جه الآنی

پېرات او کو خو او و تا ډ پېران ۱۰ مدانه که انه خوشه ۱۰ پېوا**ن مداله که** ۱۵ پو گادرات .

ان دهـ الهوال ۱ هنت الموال ، التعلق المرابعي ١ فلا المأخذ الهواك الطفل. العملي الها وه الفعل کمه نحبو س می شخص و شأنه و عی می شی ه و شأنه في ژمن ما و مین ه دو که دب نه خو دی گاکل خبر و صفحهٔ ه مهوانه که دبیستو وه عصب قد مین نه وی خره درده

ر عمل وعان : النعل المتعدي ، والعمل اللاؤم .

۱۹۹ الفعل المنعدي , عد عمر ۱۰ ال جور بل جمل لحام ر تره لللم الد اليه الل شخص ه او سريه د مال ه

وہ گرشہ تا ہے ۔ کل جم

ان کامه برفقان برای برای فیده همیر میبند به داو به مجاوا به باکل افعال متعدد داد با و ایما اذا غاز دیم بیجاوار تعراب این اللحم

۱۷ اللغل اللازم عو عمل دي خبر سل من د و مثرت الجوير وهم مسلم به د مان د

فان شوی مرا د ب

ت اکامه او فعال به الدرات افی عدم آهیم مسامد به ۱۰ و الدهرایی به انظیر افعال فارم ۱۰ د به او اعتبرات د انتجاز السماد الدیام بی شخصی ۱۰ و شيء آخل

۱۹۸ م<mark>ا الفعل المتمشرف ؟ هو</mark> كال فعل ما اسى خارا ؛ او الداء و الراده ؟ وفكن الدانيسية على طبح أن الخصية ، من ، الراد ، دار دامله ، أسوه ، أهوا ما ه أن دانت ، هو ، خان ، الراد هم الكوان مسلمات ها .

ولا کو یا عمر خار لا د کانا می بند جانع پر عمر ۱۹۵۹ ۱۹۰۰ مان ۱۰

and a € ، اهد . 0 50 .... was afre حور که خو پیموری ب هده د فقی معیر فه ۱ درستک الله ن w Ting سکی بٹ ہ ہدا ہے نو سرهوه ۷ سی کجھ ہ عۆرىكە مان سەنە يېكا بارى وم كلمة التبطق وعلى كابه بي والعب ال سام بعلق معني المراو و صيراه واصفه بسيء آخرا داملوا د عی سد دے مدر کھ ہ شهه به مدر گدره ما ت یہ وہ کہ ی بر عدن ۔ أدرجك حدید ساویو سکی فولاند نو وید عصاد بر سی ساو لاگه ، were and one of the many وي الظوف وهو آمه بدعين بالومعين فقل و فيقه و و طرف حرالة فيلي الأ The as of See 127 36 به بكيه اروز وعي في وجال جله وعلا طرف و ينيم معني العماق ە ئەندۇن ئا به ق کی روز نه سوور بازی 💎 🚽 تیم کثیر علیص للا تحامه وازور بالغراص والسها معلى لطفه بالله سنوور بها نه در حد رازین له مشي سريعا حدا ا ل کید ، رؤز ہ عا ہے ف نے دمی طرف خیر ٧١ كامة العطف د هي كره براد. كيان د او محموعات من كيانات a the e was

به فراق باز به پیکه و ماروس است و منطق او دا مطا سهرانی مالی شود او احداره که می ده ۱۰۰ به بده و ماروان بازیا استنج بدیکی و خوار به واقع می شد من در هم او به دُد د گراچی ادامانه و دانه

ره دو کر گوچ دی در

و چاه ها و هی کاره العندنده فی جهایو اسه اما را فلنگ به الخرار دان مها ایکلیا**ت ۶ هما و سهریانی ام**ای استاده به این چاره آمایی ادارات

و و عالم ما وعلی که مصافی حال ما برد. با برسمی من الکمات کا محمد فران و جال ما ما ما ده ما ا

۷۷ با گلمة البلااء ، هي عصر د اما ادار باو عادعه الاهرام او خان و څيره و خواف اداره

و آند ب آند به محمد فی و آند خدد ده و دیاری دهای د ای آنوه بیرها گؤنجه می داری و و ده خد صد گونجه می دهای دو د خد صد گوند می دهای دو د داری

ال الكيا على على

التحرين أساب

امثرة للاحماء والصمات والصياس والاهمسيال وكلمات التعلق والظروف وكلمات العطف والنداء

مسکه که در د در دهود پدوی مدوو سی یعه حسه د المؤسمة که به جاوای کاکی می به کوی ، مرد فی نّهم دی د هد ری در اداکه در در در به حتگ در و سووه ۱ محوسه کائی و کویج کموره چنه اخرانه دهست د جهانجی، مه کی این ه آده به آساله شاین چواو تو ادر ۱ به بهجوشی باکمی کر ہوئے کہ وہ ماہ می جی روز ہوتی بحوملات سوی بلا مد ال به ال کهوردو به ال افعال بدره سه دید د عهمواد شره کالی تری ه مده م کوی د د و دی ه - ۱۵۰۵ تا ی م شوع د پر که سایانه شایی عدم نور ایماند به میه این از است و پیشه دار نشار اید رور چه ۱۹ ش کوید در سرد کی شر . بی و حویده واری ی بالسكه به يمه خودر الى عارفي حاشه و سب و به عداماته الرماني معبروی م سمید دو در که در می عود ودر کروه و ووسی و قارق کې د ای د یا د د اسار د دمې الفاحلامه سای ۵۰ الله ي یان ۱ به سار ده می ساید و زی شور حمی د با سی به سو عدر را بالی پاتر 2 12 x 15 x 2 x 2 x 3

ترجمة النمديق الثألث

ه حجاله ه هعن من سعن وحل معد حد و يستريح ما الله ويشرى و و حل كالم والم الله والله والله

الفصل الشالث

الاغام

•

جهر الأعلم ، هو سمان لمني فيد الجادة في حدد عبد الجادة بي تميين ممان لفيد آيد الرحد دد

۱۵۰ با ۱۰ می جدیده عوال سفید به گردی افغیل این ایساد و مداد به دو هدات باید ده بدادن فی جدید ایده همانیها و معالی مدید فقید

اغام الأسم والصبار

۷۹ - بامشان به ادبیاه تصایر ۱۰ هی. الاسهام تمنعه دار تصلیر ۱۰ س.

ددر دی - ب خدیفه .) ددر گای سهور با احصر دره گای سکه بایده کسور هم نادر گایه عدا آبال) دهرگای نیموه . ، بکم) ندوهی می دلث ندی یی ،

ال مسهم الاسه د عامرگا ، في لفقدة الاون ، اسه ، عو د ماج ، و مشهر الاسه و عامرگا ، في لفقدة الاون ، اسه ، عو د ماج ، ومشهم الاسه و عامرگا و في لاسه و الله و علم ، الله ما ، الله و مشهم الاسم و عامرگا و في الراها ، ومشهم الاسم دارگا في الخامسة ، الصابح و الاره و ، وفي المددسة السميم الله علم ، الله و ما و الاره و ، وفي المددسة السميم و ما و الله و ال

فلو قلتا و فعوگا و فقعده کان معده و احما خد و خسر ساساکل و باچه فی نظالم ولک ما چاد د کهاب اندکار ره ای حاسبا فی لامثار اسابقه حفلده ایرفن پنادر ای ادب الحدافة و بات حضره هدا بات و باکیر

و دو دسا و الدود اا فقط الفهم منه كل مشار ایه بی و لغیرای ۱ و بداكر ۱ كامه د من به معه ۱ نتیجدد كو با امسار انه جاجا اس ۱ دولت عیرای

۷۷ ان عام د د د و صبار عامه دانکو با دو ساطه کامه العلق دمی ه ه او دو ساطه العد مر کد کار ی سهر د می دو . . پ د د باشل د

کو ی سوور ، رهی خمر ؛ کو لی ناوی د احدیقه .

لهوه ي سهومم حكه الدائد الذي مواق الشصدة . .

ائن بهض بصفات شهر معنی الانهر من سیر حدجة این کامة البعلق و ی اا وسنفصل القوال فی هدا د فی مواضعه من کرات

٧٨ ال مسهر الفعل و لووال له سافتيل (او سامد لا فتيل العطر ٥٨ و ٥٩ م هو مسهر المساد الله في الوقت لفسه لا وهادا السبي المساد الاستافتيل له و المساد المعلكمي له و مثل ا

پاوانه که رتبره , (احجل می) دهب .) پیروزز به حوش بو کانت پیروز مراضة) ان الاسم به رابي ، و نصفه و به خوش ، في عالمان الاستان ، و ال كاله مسلمان المسلمان به قصال ۱۵۶ و د نوا ، فهما مشبه بمسلم بهماه پاره كه هو هايار لا لا با و قد خصل هذا الاشاء الوساطة بمعلمان دالا ، و د نوا ، و ولد السمار با دام بسلما بمعلقي ه كي فسيمان د د استناد العصل ،

أغام الفعل

۷۹ با مستوسم معن هي . لا د ، لضمير و صرف ، مش ، شوه كاغهرتان فارد شوه كاعمرون به پؤسته، درد مسانه كه له هدير با بوست . نهم مانه رزو بوست

مر ارسد كناب . أنثر ارستهم إكباب في العريد) عد نصص في الا و الما . ده قد الصص كالا و الما .

الله الالديم وكالمهواء في المدال الدوال فاقد الها تمعن وادر الدال الوالد الدالم لوا أنها بذكر دفاً الرفيا مادا والسارية

وفي سان بناني توجد فسمه آخر مع بنيم سابق وهو ۽ ڀوسه ۾ . وفي مثال بناند اع الاند دهه ۽ بال معن ۽ توسد اء دينے ايد کرم هرف الحُق بدي حصل فيه موم

وفي سان وابع بم عارف وژؤر با عمل دانوست به دوبلاه لا بعرف مقدار توم الطفل

۸۰ تکون منته عمل ۱۰ از کان اسم ۱۰ و صار ۱۰ نتی تو ناس .

1 را سيم اساشي

٧ . سنه عبر ساشر

٨١ المتم المناشعي ١ غو الانتم و بدير دي سيم معنى الفعل مناسرة بالا وساحلة ١ مين ١

کامهری و در گرت شد سمیم کاد . می نیود نه بیم ی د که

ب کلمند باکاخهر با تو دگیم ه د مستهدای شد ب اللفیدی با و هر دی گزشته و باز آنه پند ده

۸۲ المتهم غیر المناشق، عو لاسه، و نصبیر الدی بسته معنی العلق پوساطه کفه العلق مان ا

ا دیا آگیمه بر بازده در در هی خمیه اداوای دادمی امیمه داوای کاملار بر امیمه سامبر اداواد به پر سهدا دانسیمه مایز ایر اداد کمیسیه اینون وابه ایا این دایی دانواساطه

و یا که دا و درم گرب و دمی منعد فی خیری به د و انجامه و کامه و درم ه منعید این بره و کند بندی و ایا دوه ه مناه می ا

ه في څميه د داد کامه و لو ست وقعل لاره ۱۰ کامه برانه هموال ه هي متمله غاير لت اير ۱۰ د له و افي اکمه العلق .

٨٣ ـ النعل اللازم لا يقس سمم ما سر

۸۱ با همتیم المسئلد الداقعی که او منبی دمن با در با با دمن با سا ۸۵ د ۷۸ بیکن با باکار با صفه انتدام مین ۱

ما نه که به خوشه با

ي هده لحين سه نصته د ه خوش ۽ معنی عص فص ه ۵ و ۶ و هی مع دنٹ دير سبد په د د پُه که ه سب انجار ۲۸ امار ۱۱

اعام المبهم ۸۵ عکی دم سیر عبه نکیه اجری ۸۳ سبیم لاسیر شمیر اسیم و تصلیم ، و تصلفه ، مین ، و ی را و ی بازر گرد که هانبوه » قد دی جو سهر بنجار

کوړی پیرونکی په کې . د نهجو در دی مرح د کل خبر پر همما په

ما به کاب این و آنه خواب لاصفال . کلواب خواج و صعامت به

> ما به کابا این سپی که حوایا دادید یا کاو یا حوال سامی

ی لائے دار و دای خیاد دوی بدی هو منبیہ بستان به ۱۰ هـ اوافی وقت علمه منبیہ الائے دارار گانا ه

و د سه د پاو ۽ في الحين " په ۱ ندي هو منتها انسند االے ، ۱ هو افي وقت انقله منتها د تلقة د نه گئا ۽

و لاسهره ب د في حميد به د بدي هو بسمير بدسر بطعن د أله حوسه. هو في وقت نفسه فسهم دالصمار د تو د

و لأميد م الدي حينه ال عه م بدي هو المنتها بدالتر تلقص الا له حوالته هو في اوقت نفسه منتها بالشبعة واسي » .

5 pm 1 dea

ما ه که له گهل پشیاه کدی مهسیج نه خو عنص یا کل مع فضه مه بیخ ما نه که هاگهال پستهای ارهش نه خود عنص با کل مع فظة خود ۱۰۰۰ مع فظة خود ۱۰۰۰ في الجينة الأولى و پشتيد كه ۽ الذي هو المديد مال ساشر الفقل دأه جو ١٩٠٠ هو افق الوقت نصبه مشمير بالأسيراء الله منح اله

و « پشنله ه . دري هو المديم دير الدال الفعل « له حق الدالي أخمله « شاله ؟ هو امتهم في الرفات نفسه داهيفه داره س ۽ .

۸۷ سمیم الصفه سمیمیه نصفهٔ اخرای ۱۰ و نصرف او اصفهٔ اعظیمهٔ العصفیهٔ ۱ بی العدها ۱۰ و تواعد چا دو ساطه کمه کعمل دای یا . و د کاما معمیم الصفا به صرف داده چای همیم ۱۰ و دا محماح حساسا ی کمه معمل تواعیه یا یا مثل ۱

> کاره که ره که کر مذکی سوور ی کالی مامار کر دار څامه کاب مرابده فیصا حسب هرق : مبللکی رؤو پهرؤ وووج : مسد دانه خد البدمت

ان صفه ۱۱ کال ۱۱ می اختیام ادارای منتیبه بنصفه ۱۱ سرور ۱۹ و وفد ارتبطت به تکامه النمانی ۱۱ ی ۱۱

و ب طرف ارژو ا في احيانه ال په معيد اللصفه و له روايه ۱ ولم توافظ بينهي کامه تعلق .

> ۸۸ با ندمه افتراف دائمتراف ۱۰ مثل ۱۰ میله آیه وره که اروار اروار ادرواح امسته العالمه الهدمت نسراعه کنیره

ان طرف « روو » في عده الجبلة ، وهو مفهم القعل **« رووحا » ، هو في** الوقب عسه منهم د طرف « رؤو) .

انهم المدر

۸۹ للصدر، هو صغة مبل لها خواش الاسم، وهي لا نفس لاساد
 لي « الشحص ») ولا تتصرف (انظر ۱۸۰ ، عمل ،

حواردن هدر نؤ ژب پئروسته . الاکن صروري للعش فقط

ال كامة و هو رده و هم على المراوفين في الوقت المنه و هي السالم اللهم المساد الله في الحملة ، وهي فس التمام الأنها بالبر عملا

وها والمدينات المصدر والذي فشهيات الأسم و الفس لد ٧٩ . و فيل و

رۇنىشىنى ئىرە . مىشپىكى دەركى

وړيني دال عير با سير ۽

نووسینی خیران . . . و کدنه سرنعه .

فقي المدن الأول حددصيح د ثنوه ۽ مدين المصدل ۽ وو اشان ۽ د وقي دڻايي حدد الاسم و سال ۽ مدين، اللصدل ۽ فوجي ۽ د وقي النا اللہ حالت الصفالة لا حتى الا مدينية اللصدل و الوارسان ۽ ن

أعام الصيفة المشتركة

٩١ - الصيغة المشتركة > هي صيمه عني + في حو عني الصعه + و لا التصرف وحدها (النظر ـ ٩٨) ؟ مثل >

ده رکا ی شکاو ، ۱ ، ۵ مکسور)

ان ۽ شکاو ۽ هنا صفة وقعل ۽ فهي صفه لانها تمر لاسم ۽ دفار کا ۽ ۽ وهي فعل آيت ۽ لانها نماين غملا

اله و الصبغة المشركة الأسرة و الصمير و مس

حواردووی گورگاب (کین لدان)

بردودی د (محرد اربح ،)

کوشووی ئیره دیگی

ان الاحمين و گورگان ، و د به ، ، و عدمان ، ثبوه ، ، هي مدمات الصدع الشتركة و حواردوو ، ، و بردوو ، ، و ، كوشنوو ، .

التمرين الرّابع

امثلة إكامات المتببة والمتببة

زجمة التمدين الدابيع

حروف سمان ماعر ماكن ورفاً العصر في العاليم الشترى صاحب بيشبه الفرة صفراء هر بدله الله في السوق رهى ومعيج كثير العلصل النبخوال اللهودي طفن منشره فلين اللهوال اللهود شهر الحشة علمشاد كلله إله الهوق والمشتري بهكلوا من بسمن الحين ، كان الحين عاليا شائل اللهوق والمشتري

وجد عم . هو يدم في بين كثيراً الدوم محصص لييل الأعد يدله الى صمام حدر حدرق العبر ، عنى القراءه و كدية أيلا وبولاً الله المسكن ما القدل المعمل المعمل الدى يو بيهم أومن و للمعمل الورات المعمل الورات المايات الأول الكثير من و للمث الدى يو بيهم أومن و للمعمود الورات الورات المولات الى طرفة عالميا قام يعترون الورات المولات المول

الفصل الزابع

الكامسة البسيطة والكامة الموكبة

٠

هه په عدد کل من قد م کلاد من کلمه د و کو من دست. ه ه کان مؤلف من سمه و خدده ، سنن سنیت د و م ساید من سمبر من کمه و خدد سنن د مو ک و د مثن ه

A Surant	کمه سند ۵	All Sugar
عدوره والسكم طاعه	هدور لحات	L'AND
حوش المواجات روفوس	يتن درق	<i>چ</i> . فه
خوام نفسی	من ث	الصاير
المعالية والمناطر على المراج	يدون هم	المار المصدر
دهريدر و طام ي څرم	ے کہ ہدر دد	المعنى المصدر
مرتد عد	اله في المن	كبه سعنق
A M M F - F - F	خبي بين به	الصرف
wasti at a	ئە گەر	كبه المص
پ م کی دو لا		
لقاني هار ر	القور بيراه ا	* a 405
د مو ۵		

واما كانت مؤهه من اكثر من كانه و احدة؛
 نقوم مقام فيهم من قدم اكلاء المستحة في الاستعمال ، مين ،

كك ييل. يد نسعة .

سييل ربي . شار مان

به و كلكه بيل، اسه مركب من ثلاث كمات بسطة ، هي الاسم وكلك، ه كلمة التعلق و ه و الاسه و يمل و و و حيل بالو و صفة مركبة من ثلات كلمات بسيطه) هي الاسه و حيل و و الاسه و د و وحور المعل و بو ه .

> سهریانی نصابوق ، منتج دار .) سهریانه کانی خانوق منتوج انداز .

سهوې په کاني خانوو ځان . او خلوج ندوو

ان الأسير و سهريان ۽ مثبي بكانات النفلي دى ۽ والاسم ۽ جانزو ۽ ، و لاسيان ۽ سهريان ۽ و دستان و ۽ ، فرلاسيان ۽ سهريان ۽ و دستانو ۽ ، فيه مفردان ۽ فياد ارد، باكيم جدهما جمعياء ۽ فيسا تحديد في الشال شائي ۽ وفد جمعياكلا منها في الشال برات .

و ما كامه سركة ، فتعامل معامله الكلمة النسطة ؛ ميل ، بهرده بوژ و صعرة الصلام بهرده بوژهكات. و صعور عملاه .

سال لاول کامة موکنة من ثلاب کامات بسطة، هي ۽ الاسم ۽ ٻهردم، کامه اسمبني داد ۽ والاسم ۽ نوڙ ۽ .

وقد عمد ها في لمدن سانى لوضع و كان ه بعد الاسه و بوژ ه ، ولهــــدا لكوان قد عمد الاسم المراكب كند ، كا محمع الاسم النسيط بوصـــــع ، داقي المعرابيب المعاد و الحمع في آخره .

ابواع العقيدة

 ٩٦ العقدة محموعة من الكامات السواسة حاسة من سسد الخر ٥٩ و کن مخوعه من الکاه ت ۔ کا ، دیها مسلم دیتی حمله ا ظر ۵۷ .

أبواع العقسدة

٧٧ العمية في يوع والعدد فيام و كلام

والمقدة الأسمة عامراء

پدوی چاه و اسر منبه ۲ ر رحل فللم ا گو سو ۱۱ د ده امر کسد ۱۹ الحاشة للطح

ج العقدة الوصية عجي ك

الأنس المنعة كالأرم عاسلا والمفاصر كهاء

س المقدة الصيرية + مثل +

سومی به شرمرا ه صبح متمیری . این ساشون . حؤبان الاصلامرك الان

ي المقدة العملية ؛ مثل ؛

 آ) وؤیشتی خیرا د مصدر سبی به . ساو سریع . . د بات الا مصدر من كيب لا . افعل أوضع .

ببيه ١ العقدة المصدرية ديني بن العفدة الاسينة

ے کو ڈر وی چا و صبعه عشر که صبه ہے فیل الشی گورگان حواردوو ، صعة مشتركه مركة » اكبل لدانات) . الم کے شر ۱۰ پیاو حؤر ۾ صعة مشتر که مر که ۾ . سهر که و و ۱۵ صنعه مشتر که مرکبه ۱۵ مرد معرف مثوفق .

سه ٧ - العقدة المشاركة السبي الصأ العقدة الوصاية ,

العقدة التملقية ؛

المقدة الظرفية و من ٩.

پاشمولپاس هامراف مراکب در او جع ۱۰

العدد العظمة ؛ مار ،
 كر ه عصد مركب ه ... ي أن ، رائي ، بدي .

٨ - المقدم البدائية حماي م

دو کردو د مامر ک ه

البدل

ه البقل دهو سه دانوانع بعد سه آخر الوطانية معام ولا بداكر كاما علق د و خنف به الدان و سال منه دولدس ما للدان مه من العيل في خدد دامان د

پروود له گه در د کرس د مسو

ح ي قد حاسم مع مده ما اكتارس ،

کو حدی کی در گوره پیروب های

ی محمد فراہ رو گور ، پیرڈ پ

که به بخود که که رکوو ده خابرگاری به چی ساشکا مرد د مصحت کر کوو ده خابرگاری فی به سه ماب د فی همیده الحمل وردب لاحر، ه آ. ژمان به و ه کوخادی ی درگور به و ه گذه نیخ ه کهای کدر که از به ۱۹ وه رست بعد ها ادار ۱۰۰۰ ه گیلاس ۱۰۰۰ « پیرونت « و ۱۲ حدکمان به ما صح اینیا ، فکن المنها بدان ، و کن المن مقد اللي رافقانها مندن د به

الجرن السبطة

۹۹ د. الجملة البسيطة ٤ هي ١حد، ن دني مسد راحد فعند ١ من ٠
 پروژ ههلهات درست سيس ١

في هذه أحيظ منيد و حمد ، وهي فقل لا هدله سالا ، و منيد ال<mark>يه</mark> « رولاً »

ألجانة السعوى والجانه الكابري

۱۰۰ المبلة الصفوى ، هي حينه " سنصه ي تاكر ده هي سامه اسانقه ٠ ما ان ١٠

که کهی حد در ۱۰۰ در با دیر مروق.

ا د د الجميلة الكارى دعي بن سكو با من مسند به و من حبيه السمى می هده اجاد در در به صغران بن كو با به المسند المسند به الدى يأً اللي مدم دامان د

حده اکه رکه یی در وه . حده ادر و به محروق . عدد خده کاری ادار سایت می بسید به با حده و هو اسم عایم ا و ځینه صدری ۱۵ که و کهی در و د ۱۶ومی حده صدری هده ۱۵ که و اکه ی ۱۵ مسید به ۱۰ و ۱۵ در و ۱۵ مسید و هدر

الجبلة الموكبة

۱۰۲ الجملة الموكمة ، عي ي وبه عقر دان مبو فقال ، و كثر مسيم. و هقرات اسوافقه عي عقرات سمنقل بعضها عن يعض ، مثل ؟ ړوژ ههلهب د وه چوله که کاب له کولاله عمريه پاي . شرف الشمس و عضافير انصاف من محس

هده الحياية ، حمله موكنه ، لا بر مؤسسه من فقر بان و وهاف الفقر داب منو افقات ، لا باكار منها مستقله في مقده من الاحرى و وقد حمع المكم النبها في حمله و حدم الارداع الموجود إلمانها ، ورافطها بكانه العصف « وه الا التي لا تقود الى اله حمله منها .

مأ ل آخر

من و وه ساپوم ، نفلام نهو الايي المحوارد ، وه او کيم کالمهوي ته نواوسي .

لا كسب و قداء كده كانا أكل و كانا بي يكسب.
 هده الحيمة مركبه من للاك فقرات متوجعه

ه من پاره استانوم و ۱۰ و لهو این المحور رفانه او ۱۰ و که کامه **ری** ۴ تو و سی ۱۵ د و قد ارتصال بای لاوی و اینه تکامه المحصف او به لام ۱۱ ۲۰ و این سایه و شاله تکامه المحصف او راه ۱۹ ی

الجيلة الخنطة

۱۰۱ الجملة (العقوة) الرئيسية في حدم محاصه ، هي عشرة مسلمية في حدم محاصه ، هي عشرة مسلمية في حدم محاصه ، هي عشرة مسلمية عصف ، فيها و ولمعرفه محدد عا معلم الها للمحل الماسية في حدم محاصة عصف ، أو معلق ، مش ،

که من های با ثانو وست

علاميت البث الأمام ال

هذه جيلة محمصه لا يا مؤلفة من فقر بان

 ۱) الفقرة ، ثه و نوست ، ، هدى هي عقرة الرئيسية في الحمد ، لاب هستقده ، و م تسقيا كنمة عصف .

۱۰۵ الْع**قرة التابعة** ، غي سي نسخ فقره حرى ، ويعين عجيس اسه ، وضعه ، او صرف في نبث عقرة ؛ وعد توجد بلاء أو ح منها

١ / العقرة الاسبية ، مش ،

هؤسی به در بی پوکه ثهو هانووه .

امس لم کن فدعست ای قد بی .

ال الفقرة وأنسيه في هذه حينه تُقينفته ؛ هي لا عمر والي نواع الواق ه كه أه و الها و و « » فيي فقره الالعه ، و هي فقرة اسبه ، لأب نعيل عميال السبيم المناشر الرافض الا الما تماهل الالعمال بي نواع الذي هياو المقرة الرائيسية

٢ - الغفرة الوصعية - مش -

پودی که آړووی خوی خوش نوی ۱ درو کا حل ندی محد شرقه ۱ لا تکدت

ا دالففره ه پدوی در قرار که ۱۰ هی النقالة او لیاب می هده خدمه مختلطة ا والد الففره ۵ که آمرووی حوی حوش موی ۱۰ میلی فقاه دیمه ۱۰ وهی فقرة وصفیة ۱۰ در دمین الان می صفه النظر ۱۳۹۰ الاند ۵ پار ته بدی هو فی فقرة ارائیسیه .

٣ اللقرة اظرفية ومان ا

بار به که ما ک به نگی هالات ، دمسی بن کرد .

أساه عدم صع قبر ، در

ن العقرة ١٠ دريه كه ب دوسي بي كرد م ، هي العمره ترسيم في

هده احيية محميطه ، و ما تبقره هركه م كن عمل هات يه ، فيمي عقرة التربعه ، و وهي فقره طرفيت و لاپ نعمان عملتان تطرف ؛ نظر ۷۹) يقعل هاده سي پين كرد ته قدي هوافي العقرة الرئيسية .

التمريث الخامين

امثلة لاقسام الكلمات والعقد والجيل والعقرات المعرفة في العصل الواجع ·

هه بدی کهس د سختیون ، فرماریان نه کرد . به قرمارکاره کانه ووت که تمکیمی در سردری مال ویران به تهو بتوه ژبه که سدر پؤشی شدی يەسەرھۇھ بور ھاردە كەرى ماردىنى ئاھاۋات، دىن كەلىدا ھۆرى له جدره ی دنس و بهشی رئیس له رئیوه شد الله دروره وه دی حصی مسهو در ووه که دوو . روس مشبور متموه ۱۰ نموش نموه د کے ، ولکتاب سهود ۱۹ مالورس و سهر ۱۰ ماره کی کال پخرت ۱۰ وه ۱ میردی رزیو بعول . کیانکیال المحدو حدوره که دروات کرد له دووردوه دیم که مدنه کسته به که دری حدوردک باری تمکه و دممودهس کمونه جهوره کدود ، هما گلب می و دمرم هذا ، دمسی شکاه ه ۱۰ حسکا دو نهو پر بشکه ی باوکن مین چ ۱ کردهود ۱ نهم مايدي به پادو لاکي در نړې و حاکه چکې سرورکار ی ماد کردنو . بنسوومه کنه هانخبری سووره س گهوره و شوینه ، حو گردو ، آگان میں به که هوه له کا ت حد کی بیشکهو م ، کے به بو و به سسی نه جو و می سه وه ۱۰ ته و کو وه که مدمو شدی کنمه بروکیه ی ۱۰ تهمون بعظامه هديستان کورک به سفران کاوتروه به خواردوه و پی ي لعجي چووه ۽ ته و پياو مه ، ه کا ، ب کيان ايس ، رحه کهم، حووله دورگار به که لادوی و دوره مد و بردس ه

ترجمة التمرين الخامس

الفصِلُ المخامِسُ

تنقيط الجبله

٠

۱۰۹ التلقیط، هو وضع نضع نقط و شار ت فی کلام مکتوب،التفریق پال چینه و حدید أخری ، او بال قسم من حدید و فسد آنجر مدید ؛ و بیت ایبانیه :

بمكوسه ،

لمكرسه سقرطة الكا

الشارحة

العطه

alles Kineya .

t was as de

المكوسات الماكوسات

المربعة و و

لقو سامه ا

مصادئات ا

وصبه ـــــ

شرطه ـ

استعيال المكوسة

۱۰۷ آن الممکوسه تشیر یی فصر قاصله ، و تستمیل کیا تأتی دی شدن و اسدن میه ، مش ، خاوه ی دمدی د مدد و اوس به تا ته جمدی خانی نام سی شعر تاکی گذوره نو

كان جديدي ، درجت كات ، مه ورس باشتر أكبر حد و داكات الصله بين بدل والبدل سه و فنعيت ، ، كانج بي با تمع الملكوسة بنتي : منن ،

دوسم کامر به مسیمی د توست

صديقي کامر با ايکن في سيمانية ,

ب بای بدل کیبات و کیر د د کاب می قسم واحد می فسام کلام دو د بدئود شامهان کابه نقصت و وه و از کلت با تا مامهان کابه نمیمت و راه و نقد مفکار شاه دان کابلیت لاحیران د مش د

ج معد سہ مادی و مان ک

بار ما داو بستی به که ما پین بایغ از داد ده های بی اصابه آق الاری آیامه دانو باده کونان با مان پی با داد و و باده الدو باد استموایی دا) عندما کونا کند با مان برع و حداد نظر آق به آرو جان و راو جان همیو تمکونه و مان د

ثمو په پهڅ و به شمو د له مالدوه و نه دهرهوه ، خ مر و و سوو ، هه مشه له پهشو کاوند يو .

هو في لاس و نهو ، في دخل الدر وحرجه ، فاحا كان ، و ، ، ، كان جائز دغ

ه قبل كايه عصف د ود د د د د د د كو، في ر س حمة ، مش ،
 من د چير بو بارام ، و د آمبر راكه د باچي، تر د د د ب .
 د لا برهب ابى سوق ، وال عمى لا بدهب بى المدوسه .

مرفشت دریام سی کرد. شیر درجا دو جیکاً . و پر این ایقد سفرفه و نش ه

ر ہوتی ہ کہ غربین کو یہ ہو ہوں مدرہ سران ہو ہو ہوتی ہا۔ کارض کا ہے جانے ہوتے ہوتے ہیں میں اوعر سے میں میں ا

ر سمهیل بلمکوسه حد بیرد بدمی فقل محدوق و همیل ه پر وه که می شهر بر بو فدر حدیره پر وه که می آبراه هایو ادران حاصی دهات ای فدراف استانه او حافه فی السواف و بد همیل با فدراقی این املاً آب با واقعه فی احمله ادر کمه ادام برد استهال کرمه العیبیت با و همار ه

ماله با با مال خوا محل ۱۰ از کې او لومود ل اد ل ۱۰ و د مخچې به عمد مخټه

ا الدام العرام من الدرام يوك المدرة والدهال الدام العام المام المام المام المام المام و الدام الدام و الدام الدام المام المام

من های در بوسی در بای جی رزی پیروب که تو رما زیدگهای و عدام درو ها باید مای به و پیروب برکان فی داره عدم حروا ها بیاره می داد کاره آندگذم به به گذر الیمود پای تدوی

ى المعمل معكم مه عواد عن كم به العصب و كه به ۱۰ مين ۱۰ من هاه ۱۰ مو سن الله من هاه كه موسند السباكي و ت الا المعنى سندي معكوا مه داكات الفقرة الرئيسية منقدمة على عقرة بالعه الرسهم و كون تعصب الرحم العلى المحل ال

سامان المكاداته بالقرائة وقله فلوان من وقله المكوسة

استعيال المعكوسة المعرطه

۱۰۸ سندل معکو به ده چه وقد خارل من وقدسته بعکو به ه و ۱۰ هدا فلوره (راسته بسرای خاند عقد آث این بات قسیم » و نظیم خوابه فابلا » و نشوره خاتبه ، که ب بعکو به و وباد خانفیهی، وقایل با یقت اداسای کار من وقته مدایمکو به « مثل»

آمد کرکه هدوریکی زیاد به یو محور ویای و گهره به رستایه و دا و ردی میش و مه گدس هدو که ی چ کردیو د وه حی کویسه که که به هدسو و چیشه ردیکی شرح و حد به راز بو دوده به دو اوه نگفکی تیاد و دی خرمیکی گهوهدری در دورشدر دو و رشمی تدهی تا سیس در دید د در به به له د او کار سیس بالا و تقه حار فه و کانا صبح هد د بلا عدد د و حد شه کو حدی کار مرد به پکی دو د المين بهجه كاب ور نقب ب المدى ، الأكثب حقى من حو هر الراقه. مدل آخر

نه م کار په سهر هده ه ه ی ده د سه که ه د ی و ۱ دوی حساطی هده دده و ی دووه ، حساطی هده دده و ی دوه ، حساطی هده دده و ی دوه م که س ۱ دو ده و یک دو یک د

کانه هد برخل ریس خدم میدونسد و کان سیه ایا جانجی فه اید ده ریمه ما کان خد بعوف بدر فد کان سیه ده بی و حاصی فه به فراه کانه ۱۱ راه و می و حاصی فه به ده و و فرای به و کانی و گلی و گلی به شام و می و با جان و و می فیان جان به می شام و می ده به و کانی و شام به می شام به و با در به فیان و کانی به شام به را به می در به کان و با بی دور به فیان و کانی به شام به داری به و به شوهد می و به که کلاو تا ایا و می داد و با می و داد به می در به که کلاو تا ایا و می داد و با بی در به که کلاو تا ایا و می داد و با بی در به که کلاو تا ایا و داد و داد بی در به که کلاو تا ایا و داد بی در به که کلاو تا ایا و داد بی در به که کلاو تا ایا و در داد و داد بی در به که کلاو تا ایا و داد بی در به که کلاو تا ایا و داد بی در داد که کان در داد بی در داد که کان در داد که کان در داد بی در داد که کان در داد بی در داد که کان در داد بی در داد بی در داد که کان در داد بی در داد بی در داد که کان در داد بی در داد که کان در داد بی در داد که کان در داد بی در داد بی در داد که کان در داد که کان در داد بی در داد که کان در داد که کان در داد که کان در داد بی در داد بی در داد که کان در داد بی در داد بی در داد که کان داد که کان در داد که کان در داد که کان در داد کان داد که کان در داد که کان در داد که کان در داد کان در داد کان در داد که کان در داد کان داد کان در داد کان در داد کان در داد کان داد کان داد کان داد کان داد کان در داد کان داد کان داد کان داد کان داد کان داد کان در

استعبال الشارحة ... ... الشارحة يصدرة عمد خ أي الشارحة يصدرة عمد خ أي

فان کلام محکی و عالی و مسی ۱ مساع که به اسی ایجرم که و ما هاواری اله کو دا ان به و حی شهر م ۱ مهام ۱۹ و پایتر ۱۲

کان علی عبر می فعر انتر مسعد قالا ادام کائی فلا محسرونی » ے۔ فال تعریب ، او عدد تصفیہ جملہ متصلفہ علیہ ، مثل ؛ که درگرہ دی کر دینہ وہ ، چو سہ آرارہوںکہوں نے آرارہوںکہ اندہ چہشتہ نے '

دور مدره و سو پال و پینج مدتره دریق و ۱۰ دنوره کی سی مدره و سه بدر بولاه و ده گفل بستچه کهید به ره گل کالی پرهگی کو بولا یا له درو لای پاردوه کهوه دود ددرا شکر بدوه بو دوو دوون ۱۰ ددر کیکش بدو سدری پاردوه کهوه انه کو پدوه نی دود مانووه که ۱۰ مارد بی ی نادر کان دوو مدیر دا وه پایی با مدیر دین و

ر عدما فنعو له البات ١ دخيا المراو و سير كان كا يي

کان غراف مگران و لصف باتر ۱۰ و طوله احساء امناز ۱۰ و کال غلو احدار به اثلاثه مناو و لصف باتر ۱۰ و هې مصبه مع النقف بابوان اسي ۱۰ و غلی خاني اسار بابات تعرفات و وفي نشر ف او حر الدر کانه څه باب پقراد ای داخلیستی الدار و اله لانوان فعلو کل منها مثر نا و غراضها منز او احدا

منا إحرا

مېسته گاه پر که ه سه ره کې ه که ي سبې يې اه ما د نو پ امه که مدې ۱۰ گولو ۱۰ کا د دکاب ۱۰ د دو گه ريس ۱۰ و ۱۰ خو و له کېاپې که اثيمت پرځای که این شيخه د س

علات العني رئيس في مدينه " سيلة كاب هده

مدلکه دی ، گویژه ، کاسکان ، دور گدرس ، وه خو و لاکان سی

استعيال البقطه

١١٠ وضع النقطة بعد بيرة الخير

أستعبال علامة الاستقهام

۱۹۱ . و صفع علامة الاستفهام بعد الانه أي تنصيل سواد ۴ مل ۴ أيواه كمى هامله ايراد المراد على حار هما ١

استفيال علامية البداء

۱۱۶ مستقل علامة البطاء في بالله كان بالدار عمل بي فجر أثر عمال. فيماي شيخ الرام حوب برالدارات

يالحاقه أأسب القوايات مان الفلا

ئو چەر ئور ا د معمث ا

استعبال لمكروسين

۱۹۳ میلمان المعکموسیات دو رکیه دو و به و فی مدردامی، و میرومان دو و داوه و سومان الکیماندو را دکی اندماندد ادمینوورای و مای که رفی ادار او و این

گوستگار صایده دو بیاه فیسوید که و افراعد اللعه کراهای فی اماع دون می هداشتر با

استعيال البويعة

۱۹۱۶ به ال**شبه البویعه** درجیع فی م کاکیویعه ۱۹۱۹ میل ۱ د کیت مدیسکی به کوردکه ی ۱ود پیری ووت به تهمهوه ۱ دی برسدر تدین

عصر و ده به دری وقات له ایاده و عی همه اه اس**تمال التوسان والعصادتان**

د ۱۱ مرصع المقدد، و جمد در قوسین، و عصادتین، د کاب له معنی خص فی داخل جمد خری و مش ،

دره که که دراوسيءي من نو ... تعمه هن وسي پنکي خر **پ نو** پومن ... د شاويت اهانه ساواه به .

يص دي کت ۽ ري وقد کان جار سوه يي ۽ جرفيا پيه

استعبال الوصلة

سعين أو منه مصورة عامد في سر سع أدامه ا الشعرين عن اللام سحمان منجاوران ما مني ه كاى هاي حشد ا

عدر باسد وال به آلوه و داسد ما حسا له مراكدو بدود ما حمع بأبي

دره که که کره سری هی او به مه در و سن ۱۰ کې د را به او او امل مهورت اله د مهارمان

نسل ای کانا ارای او قد تا با خار سر قایل اعراق اعلا

استعيال الشوطه

ماهش اینماز ایا کان او انع مدانعی اعتدار اداهش اینماز ایا کان او انع مدانعی اعتدار

کاری ڈے رک سوہ و

ارح درو بي د ب در کي د

ے فی یا به سطرہ ، به س محل لا پی کسامه کیے ابدائیہ او لا محبور نجر قه بقطع او احد ملم ، مدر

د ما سی محل بانجمیه داده ای کرده کان به کنیا فی سعور به قوضع اسراحه بعد افراه ادبی مکل کل به همه با ردانت افراه چات با یکوان اعد هده ۱ ماس د ۱ م دهسکرد د با با دمسکرده به چیروکی کوردی

۲

نووڪ سرودي .

آسکوں رؤں مثال ہو کہ دیکی مردیو ، کائے ہومہری دوکی ڈیٹکی تری ہیٹسو ، وہ نہم ژبہ کہیں ٹیکن بوویو ، حورثہ .

آسکول و خورشه پنکهوه گهوره بوت و بهلام خورشه به خوشه و بسی ی دانکهوه به خوشه و درداری و آسکول به فول و دیروی به آسکول به فول و خیری باوه و به به مهدامه سازدی و دروی و خودس و گشت فهرام و دروی به گشت فهرام و دروی به کشت

آسکول نؤرده سالان به عورشه هدفده سالان ، آسکول ، هده بنی ، خوان ، شیری ، ژبر ، بهکار «پاک و خاویی » وه هنیس ؛ خودشه ، کد رؤر چوان به به و هدف بنی ، برده با ته معلا ، و به بین و چهایه آل باوه ژب هدرچه بده چاوی به آسکول ثه کدوب ، کورایی ی دانه هات ؛ هدمشه اله بیری ثه و دا بو ، پرده و شدکه بینکی بو می دؤ بدؤویته و « .

چومژان شهری به شهران رمیجیکی ناوه ی بهاییر هات نؤی ^{به} پهتی ووت

سەيىن مەس مەكەك سىنە بۇ ئەر دەشتە ، جەپرەكەكەش

بهره به گهل خود این گهل چارهٔ کیمن کولوو ، هه قر اثیو ری مانگاکه بهوهراسه به وه هه دره کولووه کامن براسه و انبخا سال هیشه رهوه

آسکوس کول به بی دوو پرچه ، پنگی دهی حسیدو دهسرؤکه شریخکه ده به چارو که کووی به بسته کوئی به جهره کی حسیسه سفر تا ب به دیگار دردی د بهچی و دووی کرده بهو اندشت به پاؤس به رؤس همه گلیه جی به و دریکی حوس به پیرد حدده کی به لایتکهود دامه در د و ده سی کاد به جهره ای دست به سانگ کهش به ای و دووی

پاس چوههٔ و ۱۰ سپکی رود انویدی عمل کرد و کولوویځکی ۱۰ سه پیش و افراندی - سکوب دووی کوووه بایر دووه که کوو<mark>ت.</mark> کووو ۱۸هٔږی ناماه ۱۰ باوه و آسکان به عمد آمه بوآنی آنه شوالموه ۰ کووو آنزاری به نماکهونچک ۱ شکواش به اورد

آسکول که مددی آبرد ۱۰ مر ده به دنوی ای جنو<mark>برو، ۱۰</mark> معمکنیک دخسروه و معمکتیکی دره به خود - دم، دی کے کران دی ۱ ووان

٠ حتى ،

آسکول ادپش ادوه که پرسوخی بد دود ، کونوپړ چوو ، مدهکی راسی مؤمی دوه یع وولی

پوورئ گسامه و دهشه خدره، لهرست مامی هدلی کوه و کولوو پاکی فر دمه او مشکه پهکهوه ما هدووم به دووا. دهآی درما و و ر

حواله فوال بنی الدقای حوال کا آدهای استاره به شاه دایژه. سکوال که راه شاه بن که آنه گذر ره که که و دو ۱۰ هه بی گرت و ده سی کرد اساله دادهتیالی استار او اپر چی ده به داو دادوه الیای پارسی ب سعوی من پاکتره، یان سعوی دایکت "

آسکول ، پرگان گهوهشکه ساری دیوه پسی و چاپدل نو؟ و ه پیم یو له حرار خانه و در ۱۰ ماچی کرد و درانی .

ئۆرىدى ، سارى ر چاند ياك ا سارى د بكم ، لاى به

آ کول که به شبه کردن بوهوه ۱ دنوه بن ی دوب .

د الدو الدو الدو الدو الوكن شال بن العدلية الدوليكي الدول الما الدول ال

اسکول که آوه سی به که ی دی ، دیره کهی همل ساید . دنوه پهی آسکو آل گرت و له آره کهی همل کنت ، مهر دو نه شکه و به که شهرهی دایدوه و دیره ووتی

تهوه شوقی دود و جاوی تؤیه ، که ثبتر و کر مسامک ته دره و شبته و ه السهو من کو بود ه که ت ، بود ه به ده**زود ، بی**

آسکول که جدره شو دهرووی د به شیا و مانگای دایسه پیش خوی بهرهو سال ، نثر رئ د نه هات که له دهرگای حهوشی چوه ژووره وه ، خانوه که پای بول له شهوق باوه ژنه که ی که نهمه ی دی ، بؤی چو ، پیژه هه آل شاخ ماکندی شیودای ۱۰ هما انجست ام کو انوی ۱۰ تماره انبوات وات این هات ۱۱

که پیشکه که به سهره تی ثمو رفزه می حوّی بو گورید و ه م به لام به ی ویره ۱۹۰۰ و قسامه پگیرسه و « که به گذل دیوه د کر دیر » ب **له کاتی سهر دا هی**ّانها ،

بارەژن ئنجا روتى :

ئيٽر ئۆ دايئ عامل پچه داردوه ۽ دايئ به دره^س شهوه ڪمس يٺ دائ

نو شهری ناو «ژب به که نیسکه به ی جوی و و ب که بیه ی ، یک که پ، نو خو «ر و ثهو د«شه ی درس اسکو ل چروبو ی ، و « جهره ؛ و وکهس لهگان جوی هه لگری نو رایس ،

خورشه ایمانی خاره و اثر کهای اهدگرت و امانگای دایدسش خوای و ادوای کراده آناو دمشه که دران خواشکی چروانواین و که گابیشته آنهایی و خاده کی این دامه دار الساد او ادمسی کردانه راسین . مانگاش بو خوای آنه به و مدی .

مهاریکا مینکی توبد هدی کرد و کو روای پر فراند ، کو رو کردی به نامشکه و به که دا ، خوارشهاس به در با از دنه دانوی موای که والدو ، مهمکنکی داخلسو ، مهمکیکی دانو المحود الخوارشه هه که پیری دانوی دی ، به نواندی و وانی

کوا کواروه کهم ، حیای این هات

ديّره ووتي

حاری و دره سدرم شده که به اسجا کو او و ه کمب الددور بده ه خورشه که رته شانه که ی هه فی گرت به ادرر و دمسی کرد به داهتیانی سه ری دمله دنیو بی پرسی سه ری من پاکتره ته یان سه ری دایکث ؟

لعورشه پالسوحى تايهوه

سهاری دایکیم ۱۰ نوانی کوانی کی این او اسهاری او ایراد اله حو وحدالموادی ۱۰ گهراهانده پلس او انواکه به ۱۰ پلدو انترای امای پیده ۱۶

عدله ديو وودي

کهوان ، لیست می ته بود ، توکی شی بیخ ، هه پهر مه سده ، اوپکی سیووری ، هه پهر مه سیه ، وپکی سیووری ، هه پهر مه سیده ؛ وپکی سیووری ، هه پهر مه سیده ؛ وپکی دور بیخ ، هه پهر مه سیه ؛ اوپکی دور بی ، هه پهر مه سیده ؛ وپکی پور بی ، هه پهر مه سیده ، وپکی شیخی بی از شیر ها پهر ساله ، وپکی شیخی بی ، شیرها پهر ساله ، اوپکی شیخی بی ، شیرها پهر ساله ، ا

وه چاوی نیش، و تروی سان ، ساوره ، دو ور ، رهارد ، هور ، رهارد ، سی ، سی ، سی این این این بیشی بیشی کو د اینه های این سیورشه ساه میدوای المحدو الله با داد د ما به این سیورشه این گرب او اینه تروه البخدی هایل کیشا و او و می به دو چاو باو و ویئ به دو چاو باو و ویئ به دو چاو باو و ویئ به دو چاو باو

دهمادنو کولوره کای خورشای با باه و وربی

لهوه حؤت وكبروب داده رجو عدرهوه

حورث که روزی کرد همالاً ده کی چاوه پروای نو دها ه که که چاوی نه چاره ی کاوت د له تا حدید د وه نمپاشا چه به چه پؤکٹیکی کانشا به سهر خود و نمزه و که نیشکه که ی چوو ته مارؤ دا ک مری اله ره کی ته و که نید کی بی دای

حورشه وونبي

ye kis kilif ya.

وه په سهرها په کنه کې خوای په کر د نه وه او کټر (په وځ خوار شه اسرای پرځه قبي ای خوا ای دېلو ۱۰ دو اورنش اسرای ا**ر ژدی ۱**

بئ به حلی و حورثی می حو ی.

بوه ژان شخا چوار بو اسکول که نهری و «ستانو » پرچی گو**ت و** دای په رەوبيا ، وه هما ب بو کونای . ئهو شهوه هم، نهدنی فووړ » ی دو «ژان ئهنواپهو» .

بهوه هو به ی هیشت که که بیشکه که ی حؤیشی پچسه بهرهه کا ه که کهس به ی بینی ، شیر ههر دوه ، که بی به که ، به نه پو ، که س بیان بین ، سکول مهدر خوابی ، خواشه له به را لوه کرس.

رؤژی به بوژ با کوری پات اله سهریایی مهسری خواب به پسی آوپیشی له کرد ، چاوی به آسکول کهوت ، کو نو پر انه تیری الهشقی اله کتیوارا مالی چاشا بازدیان انو اخوار بیای می که بری کالتا هؤامها انو کو پای پادشا ؛ کاك هومهار از وادی ا

ئەي كەم بە كارەكەرى .

ما لی پادشا خواهیر او ایاره ایٹکی فراه باب بارد نؤا مالی کال^م **مؤممر** خواسلی باوجژاب شامیاریه ایو ۱۰ اماو اندی سب که اخوارشه بایٹری به بواوکل از روژی شایی، باوجژاب سکاولی حسابلوه ایاو تمابدوورده کهوه، که سواد اهال بر انواوش کررانه وه .

مه لام مهو کامه داکه مورکیان سوار نه کرد ، که نه شیره که می ما^دی مورکن بؤی فری به سدرت و دمش کرد به حقیدت .

توو ٹوئرور ٹوٹرور (جوگہ سویری اہ تہبدورری ، د<mark>رو</mark> نووہ نے چاری انہ بورا^{ن ا} نہ ری

دایکی خورشه ختی نازدی، که اهشیره کهیان گوب و سه ریان بری. به لام پیاوه کابی مائی پایش که و تنه گو ما به ره یا جوان ۱۰ سه ری به بدوور. کهیان هه ادایه و ۱۵ که ته بیش شو بازد ریکی تباید و ۱۰ مانگی چوارده، هیمایا به ده ره و ۱۰ شیخ چوونه سه در بووکی ۱۰ و ۱۰ که بازاکه یاد هه ل گرت، نه بیان که دوو لوره سه ری یه ، ده س به خی خلی یووکینی و گه و هه ره کا ب ایر به را داکه ند و کرد امه به ریوو که سروری ۱۰ کود و برداب نه و د ایرو که سروری ۱۰ در اما در سرایات کرد و برداب شمه کاره سیکی گذمره در ۱۰ درگاه که براه ارد کدی حقی سرو ۱۰ و ایرد پیکری و ۲۰ از بعد ۱۰ دروان ایر کوری باشد گرد د دادی شمی بر۱۰ ۱۰ کاری در دادی ادار اما میچو ۱۰ و ۱۰ نه و داده ای ایران امال این ۱۰ ایران

رؤژی به روژان بودژان خوراندی بدگی خرای به نخوان به رووی کو ده مالی پادشه به بوی خوان ژمان ای آخران ایکول به مع هم می کردن و فلدری گران ماده دوران که چوی به نام وحلی و د درواری کول آبارت، محرای آوران ی دهان به کالی هامد به یکوش وول

الله مرقره و حتى هدشت او مراكبه اله مان اديا ما هدر مواماً الدوا ماهشه الساء الجديد الدوائمة ؟ هماماه ؟ المجاه الراكبرات

سکون د هفرخه ده اردرووای کفر آن به دوه به دینه ی سک بی پر نوع بدگره به باز ساده بی بی خوای د وه آن بازی بی به فردی پد که بدگه با بیچی دو که راب

نوی رو شان هه گه ۱ ماه رخ چاهد در د و ژب سکونی خسته ماه بی خوی و خامه که د اماه ای او این که بری خامه که اندوا بیشان ه به برانا د دارت با وکان با سکونه و احسیه در درود و کهوه

وی عادر دی چامه که که یک برد و دران با خزی خوای و داند هم کار بی که امر خاوم با در دانی امار بی که امر خاکاره دارد او که له گهل که بی په که به خواشی و د بی خواوه ما موه با در کی فورسی به مدو شاه الاجواور

مانی یادش درد و نک با عدنو با هده، و اروژی دره کانی تُدیره تر آدو چدمد اید روژه که دره کانا آنه . این سدر پروی هاکه و فاره کات دهس له که ب به مدمون او احدار دیموه ام نیروزه می ژنپٹ بیٹیه گوی ، فاره او به که میں نیوو کی امانی ایاد شدام انهوا الیوه که وانووه . واواد نه فرایاما نگفت مالهوا کو رئیکنشها نیروه .

نه همه ده گی آسکول بو . سکول کهایچو دو دون گرد که بیخ محوای داست و و که نهی با دو نهر په در موی به لقه داریک وه که بیر به وه که در بر بوونو و نه گویچه و مدهدر چوی بی و خوی اله اوه که ده را نه همی تا که حوی نه گامیچه و دشکاس و مدیه کهی ک به بار ا و ه هری الله داده و به دم و چو که رگه که ی و مدیگال بو و مدید کهی .

هردو به که به نووره که وه چوو ، چوی به اسکول کهو**ت.** مسریهوم وه *یش و*وت

به حلی حوال واگره ۱۰ هغاز الإسا جدیدر العالم بو عالی و شاکه حلو اللی به فرانامه ۱۰

فاره و به که گورخ دملی کرد به پاکورب بهره و مالی پادئ کودی پادش آمو دمله گاه نوموه سانهوه و هم رکه آممه ی نیست ، نابی گرت و خوی گاه بده چه مه که و و مانمه یا پهری پهره آمویه رو گهای ژاه و بیاوش نه پاکرس نه دو نهوه نوان

سووری بال به رکه ندگال بد به که به هدل گرب و هیمایا به وه رآک و آن ه و سربه حلی ه ی باوه ژبه که ی به گفتها کردنو ، گیر به وه بر میرده که ی ه که کوچی پایشه باردی و دانات و که بی یه که بال هیما ، جو از نیستر بشیال ه چر و و الاقه کا بیال و همال به کی به تسمر که و ه به سب و انیستره کا بیال ه بال براید ، به و جه شه باره دارا و که ست که که ی شهی و په ی کران و و ه به سری بین به حلی و حود بی ی حود با که بیشان

ئىج دېمەكەروسى:

سنس ه ته و ه و همچيات ، د مي

رَّهُ القصة الكودية المعسية ٢ العروس الحمراء

کالب و آکول و صفیه صغیرهٔ مدمیت امالی و کال انواها و کال هو مدر و قد نووج امر داخری، روق منها الله ۱۳۰۰ و حوارشه ۱۱۰۰

وكانت كان كان المدينة الديمة الشرة من عموها وجوزشه المديمة الم عشرة كانت المكاول حيسة و حيوه و باكية الشيعية و طاهره و ووديمة الى حد كبيره و ما جوزشه مير بكن بات همال فائق وقد كانت وجرافاه كسوائه و قدرة الى حدكبير الم روحه ولاب فكانت كم راب المكول بطيم بديد في عيبيت الوكان بصورة دائية المكر في الحد عداب و مشقة حديدان ها.

ي د ب اينه حصوب لروحه الاب مثقه حديدة لاسكول ١ ف ب ١

فی صناح انفد دهنی دیگرد بی ایر بری و حملی معک دو دب هسترال والصاً خوامست من الوشائع و برکی البغوات برعی ضی العروب ؛ واجری الوشائع کنها ، ثم عودی بها بی سبت .

وفي أصاح أن كن وتبعث آسكول مسكسة كسرة من خير الجاف في مندين تموق ووضعت خوام أبوائد ثم على صهواها والشدلة الى الرفسيت أثبر القب دولات عرب على كتب و ـ قب عرق صدر ، مامها ، وتوجهت الى الربه ، وسارت حتى وصد الى مارعى حصب ، نصت الدولات الذي في حية وإبدأت تعرال ، والقرة ترامى

و بعد عنبی علمت برج هو خاه ه فدفعت احدی و شائعها العامها و ما بدیت الله عدر به فی الحوار او خدات «کاران خاای فی اور او تسعه الاعثلة حتی اثار کهها ه و فداعوات این کالب ه و اسکاوان بسعها

و فلمف کول خوام فی کیف در اسعام منظر خه رفد فتر شیا خد دانم ادارت و تحف اسهای بانکی ، خراع دفانت استمارهٔ خیبی اسا سکول من اند ا

کی دسکول فیل به محمله بار میت توجیع مین بدید الامی وقایت با جایی به توقاف کاب بلزان با و دانت فی ایک باز – فوت از ~~محموب~~ و شعبی بی داخیل کاپنید فیلمایه واکنده ... فاد استمالاه

وللجسطي ولداء المقات المافو مي والمساطني الراسي ..

و او در اسکاول فضعه منظ و حديث في الکهم و حدث بدهد شعر بالملاه و عدد از هار او مأسد الدها ه

رمی کبر عدفة مرس مد

و مع با راس سعاده کابا فد ۱۰ تر عن فنه خدر ت۱۰ فقد فنینه حکول ۰ و فات

> و حادث بيند از مان العارات مي قديد ماه لا له و دادها دلهات الكول من سائريد دات السعلاة ه

ه ي ده لاب و سيحري آي ده وړي، ولا و قعسي و سنجري هاه همر ۱ واد دو وه ي و د محري ده جمعر ۱ واد و قعيلي د سيجري داه سفسيجي، ولا و قصيلي د سنج ي ده سود ۱ ولا دو قعيلي و سنجرې د سنده سمبر ۱ ولا و فيسي، سنجري ده د مکر د ولا يو قصيلي د سيجري داه پيټره عبدالد يقصيلي، قات سنداده دد ۱ و سندو فت في سات جميق ۱ و د آکول فقد حسس لتروب محيء الماء, ومرعص ووت طويل حتي امحدر من ساقيه الكيف ماء ارزق؟ ثم ماء أخصر ، فأحمل ، فأصفر ، فسفستعني ، فأسود ، فأسمر ، فعكر ، وثم ماء البعيل .

وعدما رأت المكول ماء الابيش ، يقصد الدملاه ، فأممكت المملاة مدرع ومكول وعطسه في ذلك الماء ولما أخرجه صمه فعاه معث المور في داخل الكيف ، فعالب مملاة

هدا نور محیال بري بد پیلاه، کالمیو. وها هي دی و شپمیال فدصارت. عرالاً ، فعد بها ،

وعدما حملت اسكول دولاب بعرل ، والعراب على كلفها ، وساقت النقرة مامها ، منحهه صوب النفت كان نحل النساء . ولما دخلت من دب، دوها ، مثلاً فالرّد دول . وعدما وأنها تروحه بهم أسهر بها دئلة

ياشفه ، و كنت حني الآن ا

فقصت بصاة ما حرمی لها فی بایث سهار ۱۰ و کے به مجسر آب آبی علی باکر حرارها مع السملاة علی مشصب ها شعرها .

وحدثد قالت ها روحه ابب

عب الا تعادري بدار بعد اوال ونحب الا يو ال العداجش من لفب الباب ،

وفی تبت اللینه صدب امر داد ب الی انتیاب بأحد عفره فی العد الی دان امرعی الدی دهنت الیه حکول و وان محمل معها دولات عول وانقطن

وقعاة بهت ربع فريه ، تطير الوشيعة ، فتهوي أن داخل الكهف ، فتتبعها حروشه ، وأد تسعلاة الفترش تدبيه ، وتشعف الاحرار وما أن وأت حووشه السعلاء حتى قالت ما بعلصة :

اين وشيعتي ، وهادا حل به " حابت السعلاة

رويدث ، ثعابى ، مشطي شعري ، ويعدث محد وشيعتث وتدولت حورشه، ثعبه استطامل فواق الأرض ويدأب بشط شعر السعلاة وسألها السعلاة

بهم اشد نظامه ۱ رأسي ام وأس مث

فقات حورشه

رأس مي نفوح منه رائيمه الورد، ما راست الدلان باختار ت ۽ وهو هدر، تا بان ندرجة نعافيا النقس .

فالت السملاة

ادن و سأدم لان و وسيحري ماه ارزق و فلا و فصيي و وسيحري ماه الحدر و فلا يو فصيي و وسيحري ماه المصر و فلا تو قصيي و وسنحري ماه الحمر و فلا تو قصيي و وسنحري ماه أسواد و فلا تو قصيي و وسيحري ماه أسواد و فلا تو قصيي و وسيحري ماه الهض و فلا تو قعيي و

و عمصت سفلاه عيسها، وحرى النب، الأورق، والأحصر، والأحمر، والأصفر، واستمنحي، والأسود، وأدسمر، والأبيض واحد بعد الآخر، ولما بدأ الماه المكر مجرى أيقصت حورشه البعلاة.

وأمسكت السعلاة بذراع خورشه ، وعسسه سنه عكر ، رول حرحتها منه)كان قد نبت ثاولان : واحد في جيبها وآخر في ددم .

وأعادت السملاة الى خورشه وشيعتها وقالت لها :

هومك الوشيعة ، و يك عي

وعندما شخلت خورشه دارها ؟ كانت امها تنتصره في قبائه ؟ وما الدوقمت عيماها على واجهها خالى هاها ما رأت ، ثم احدث النظم رأسها، والبعثت الى اللم تقول ها كنت امت ، من سب ب عده لصه "

فحالب جوازائه

ب سعلاه ، ن مره

و حدث نقص سپید م حدث ها فی دات بپوه ، و هی کی وهکدا بات خورشه خراه ما بیدت من فاید نقل ۱۰ کے دافت امر ۱۰ لات حر ، حسده ، و حباس ؛ و صد .

و المدارب روحه لات فايات الكول أن كانت و فقة هـ ١٠ والمسكات عديرت وفورختهم أرفد أو واسعام فار أا والا للقتاع بنائ المدير عالت أمر ة لات حلى الفداع

و صد دان الیوم م بعد دسیج دانسیا صاب علی الد مان اسان دار و اشلا پراها حدو و منداد نان سوه حدار من او حید دارای احد ادایات و استخوال غمامه و حوار شه شوایها

دن يوم كاند س سا نعب يكره دوق الدي فصر م ، ويه المعطول

و رسال بنیا میک بی کائے ہومان جامل حصل مید کان بات ہ و کائے۔ حوالیہ کالہ ہومان

الحمديد الحادمة له

و بعالقصر دخو هر و بدا الكمار بي ٤٠٠ كان عو مهر

وحصر لروحه الاب فكره شايد به ما بارادت بالراس عووشه بما ولد وفي بيوم لموغود كانب فد جنآت سكوال في سواره بلندم الام بدران الاحد العراوس

و کن جیم کامو ایر کنو با ادار می عنی صهر الحصاب طار دیث پنت العراو س فواقی السطنج ارضار ایصلح

اوگئرو نئووو آ امروس عج علی سوور ۱۰ وام کسیوان عروس دوود وارساب م حودشه على الفوق من علك الديك ويدكه . لكن وحال قصر حامرهم لشك ، فتعدموا بي السود ورفعوا عله عصله ، وادا في داعمها غادة كأب المدر الأعاجر حواها تم دهبوا بي عروس ولا رفعها عب وداء عروس، وحدوا به ام للولي يعيبها ، فترعها عب وداء عروس و لحواهر ، و علوها العروس الاراء ، حكول ويعد الاحدوة برداء لعروس ، الكوها لحصاء والدوا بها

وکانا هذا مصنه عصبه اورجهٔ لات افات ایسها بندی صبات و ساندی و وتؤخد اسکول عروسا لای بنت ، وبرخ روحهٔ لات الحرب، و مبلا قسها انا دائما، ، وکادت محل وجم علی و حبها فی لحبال .

وفي ما ت پوم حدث مراه الات ابسهت خود شه وتوخهت بها می قصر الملث و هدك دخت می عرفه آسكول دستمشها و مسكول باشرخت به والاحترام اكن روحه الات عدم وقع نصرها علی به ب سكول وجواهرها وردش عرفتها و مننی عبینها صلام و فی اثناء الحدث دار الآسكول

و کنٹ د دارا لا کر خال میں ادبال د اللہ مصلی علیات ہیں تا بنہ اور سعه شہوار د ما العلم الصحر د الا یہ و ہدارہ الدہاب بابعرہ

ولم لكن سكول مياه بعوارج + حصو بنا والها هامن + لكن سنا هم تكنت المراة اليهامن أفاعبا فقيلت بنائر فقيها أي البرهة .

و حدد ما في سير حلى رضل في طاقة بير او كانت روحه الات قد حالت الكوّل المير على نحاء داخته او سام كن بسران السميلات، دفعت روحه الأت السيكوّل على حال عرد في الهر

وحرف ۱۹۰ سر بع حكول ووقف روجد الأب في مكانها حتى دو رب حكول عن ناصر به اقتصال با الماء قد المنطبها , وعادت مع السها أي دارها فرحة ۱۱ مطبشه ۲ و كأب عند كملا قد أر يم من كلفها

وکان الیت الملك راغی اولا . بـــ أحد الأول كل بــــوه ای دلك سهر وفی دلك ایوم عبدم ارض بأولاه ای شهر اولدات الاولانسنج و تولوي ، بنع

سمعه التي المرأة حافث

و کانه هد صوت آسکول و فأب نقدرة بده عندما بناس عن نصر روحه لات و جمیه اماه ای الصفه الاحری و فوحدت جدع شجرة کان محدد فی له مسمئی به و وعدما سنع بناسه نصع صفیها الذی کانت حاملا به و ولام کانت فی شهر هاالناسع و قاب بنولود بأتی حیاً و و کر اید،

و عددما دوحه راغي الاور نحو د بن ، شاهد اسكه ل وغرفه ، فقال له اصلاي قليلا ، سأوصل الحبر خلا الى ديب المنت ، فيسرعوان لانفاذك . وحرى مسرعاً نحو ديث ملك ، وكان الى المنت قد عام بي حال في دات وقت ، وما با سمع دالت من حلى هار بي المهر وعلاه ما حد ، وحربي في أوه حمد عملا من أرجال والدما،

و هموا حکول وصفیه وعدوا بها . وقصت حصول علی روحها خانه این قامت به نحوها روحها این قامت به نحوها روحه ایسها فراس من بأی بادم و با ایا ولم حیا ایا می بازیعه بعال نصا ، و شدت کل من رحیها ای نفل ، و برو استان ما مقطعت روحهٔ لات و بسها را دن

وهجند دار خراه خراسها و مدرهما تم قالب مرتبي والما نا فقد عدت ولم بعضولي شك

THE

KURDISH GRAMMAR

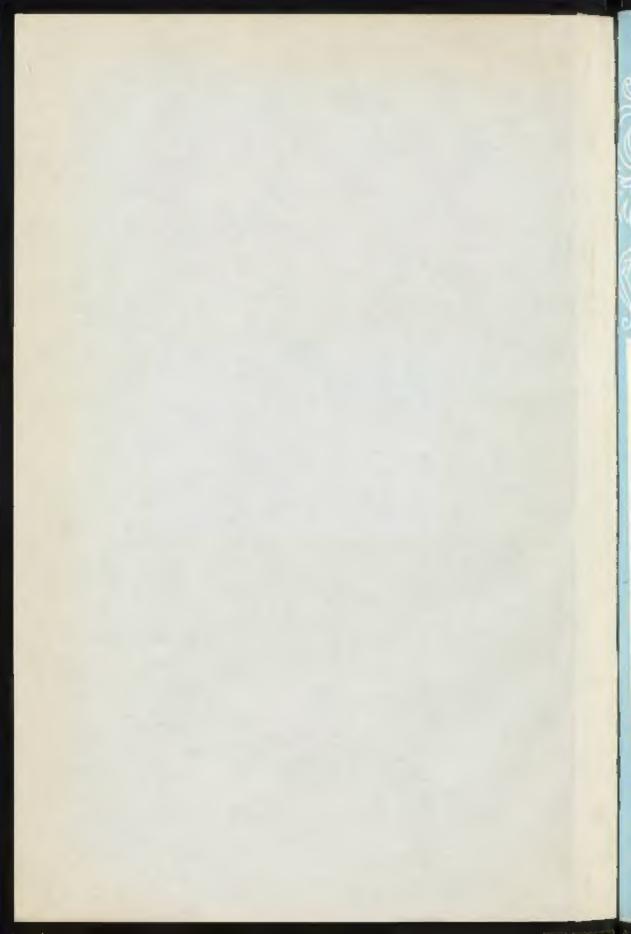
BY

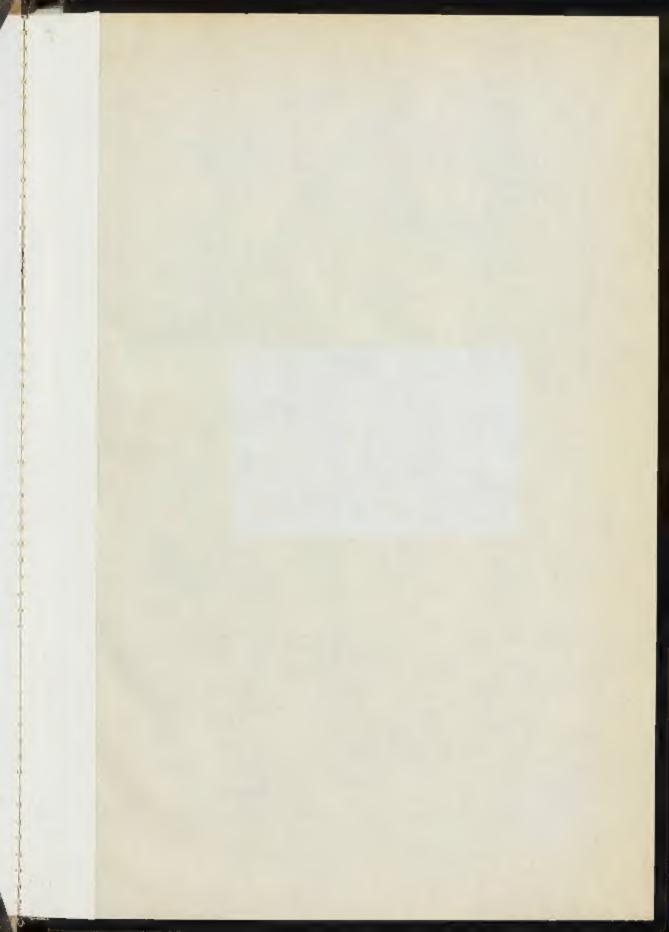
TAUFIQ WAHBY

PART I

CHAPTER II

- CH I THE FIXED RULES OF WRITING AND READING THE KURDISH IN APADIC CHARACTERS SEVERAL SINTENCES IN TWEEVE EXERCISES AND A
- CH II THE NIGHT PARTS OF SPEECE THE DIFFERENT BINES OF SENTENCES
  EXERCISES AND A BURDISH FOLK LORG. WITH THEIR ARABIC TRANSLATIONS.

LIBRARY

OF

PRINCETON UNIVERSITY

(NEC) PK6904 .W343 1956 pt.1-2